

Αἰολικός Ἀστὴρ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΛΑ. Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ

Μ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θεόφιλος Καίρης

Ὁ Ἰπνωτισμὸς

Τὰ ζῶα ἔχουσι συνείδησιν τοῦ θανάτου;

Ἰσημερία — Πάσχα

Ὁ Ταξιάρχης τῆς Μανδαμάδου

Στὰ χέρια τῆς Μητέρας μου (ποίημα)

Μελέτη περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δηλητηρίων

Ἦσυχες ὥραις (ποίημα)

Τὰ δύο ἀνεκτίμητα αὐγά (Διήγημα)

Μαύραις στιγμαῖς

Κυδωνιατικὴ Ζωή

Προκήρυξις Διαγωνισμοῦ « Αἰολικοῦ Ἀστέρος »

Σκόρπια Λόγια

Βιβλία καὶ Περιοδικὰ

Νεκρολογία

Ν. Μπενάκη

Μ. Κουτούβαλη

Γ. Α. Μέγα

Ἄνδρ. Ι. Γερωλύμου

Δ. Γ. Νεραντζῆ (Αὐγερινοῦ)

Μαρίας Ε. Ζάμπα

Ζ. Ζαφειρέλλη

Εὐρ. Τριανταφύλλου

Γ. Σαριβαξεβάνη

Κ. Ν. Πινηρλή

ΕΙΚΟΝΕΣ

Θεόφιλος Καίρης

Ἡ εἰκὼν τοῦ Ταξιάρχου ἐν Μανδαμάδῳ (Μουτιλήνης)

Ὁ Νέος Ἐπίσκοπος Μοσχονησιῶν

Τύποις ὁ "Ἡλιος", Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεζεστένι) Κυδωνία

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Κυδωνίαις Μετ. 2 1)2
Εν τοῖς χωρίοις > 3
Εν τῷ Κράτει < 3
Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Κατ' ἀποκοπήν

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Ν^ο 8 — Δίοδος Σιναίτικο Ν^ο
6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρχᾶ Ν^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολ-
λῆς Ν^ο 6.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΗΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚῆ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Ἰκων)πόλει ὡς ἐμ-
ποροράπτης λίαν εὐδοκίμως ἐργασθεὶς κ.
Ἄγγελος Τιμπαμπῆς συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ
κ. Ν. Φλώρου ἀπεκατέστη ἐν τῇ πατρίδι του
συστήσας Κατάστημα ἀπέναντι τοῦ Γραφείου
κ. Κ. Λεντούδη.

Ἡ ἱκανότης ὡς καὶ ἡ πολυετής πείρα τοῦ κ.
Α. Τιμπαμπῆ παρέχουν ἀρκετὴν ἐγγύησιν ὅτι
πάντες οἱ πελάται θέλουσι μείνει κατευχαρί-
στημένοι τόσο ἐκ τῆς στερεότητος ὅσον καὶ
ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

Ἔτος Α'

Κυδωνίαι τῇ 1 Ἀπριλίου 1912

Αριθ. 13

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Η΄ ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ

„Ο ΗΛΙΟΣ”

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑ-Ι-ΡΗΣ

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΙΡΗΣ

Διὰ τῆς κατωτέρω περιπουδάστου πραγματείας ὁ διακεκριμένος λόγιος Σμυρναῖος κ. Ν. Μπενάκης ἰατρὸς παρέχει καθόλου παντὶ φιλομούσῳ ἀναγνώστῃ, ἰδίᾳ δὲ τοῖς Κυδωνιάταις ἐξόχῳ ἐνδιαφέροντος ἀνάγνωσμα.

Τὸ δημοσίημα κοσμεῖ καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοφίλου Καίρης, ἣν ἐπίτηδες διὰ τὸν «Αἰολικὸν Ἀστῆρα» ἐξεπονήσαμεν ἐκ σπανίου γνησίου προτύπου, ἃν δὲ δὲν ἀπατώμεθα οὐδεμίᾳ τοιαύτῃ εἰκὼν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἐδημοσιεύθη.

Ἡ ἀκόλουθος σύντομος βιογραφία ἐγράφη ἀπὸ φιλοσοφικῆς καὶ μόνῃς ἀπόψεως. Γράφοντες ταύτην ἠελθίσαμεν ἀπλῶς νὰ παραστήσωμεν ὅτι ὁ Θεόφιλος Καίρης, ὡς ἀληθῆς φιλόσοφος μιμητὴς τῶν ἀρχαίων, δὲν ἐποτήθη ἐνώπιον τῶν διωγμῶν, ἐνώπιον τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅπως ἀπαρνηθῆναι τὰς *δοξασίας αὐτοῦ, ἀς ἐν τῇ ἑαυτοῦ σενειδῆσει* ἐνόμιζεν ἀληθεῖς.

Ὁ Θεόφιλος Καίρης ἐγεννήθη ἐν Ἄνδρῳ τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1784. Γόνος ἀρχαίας καὶ διαπρεποῦς οἰκογενεᾶς ὑπῆρξεν εἰς τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν οὓς ἔχει νὰ ἐπιδείξη ἡ νεωτέρα Ἑλλάς.

Τὰ πρῶτα μαθήματα διήκουσεν ἐν Ἄνδρῳ, ὁκταετὴς δὲ μετέβη μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Κυδωνίαν, ἐνθα ἐπαιδεύθη ἐν τῇ περιωνύμῳ Σχολῇ τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ τὸν Γρηγόριον Σαρᾶφην καὶ Βενιαμίν τὸν Λέσβιον. Δεκαοκταετὴς ἔχειροτονήθη διάκονος, μετονομασθεὶς Θεόφιλος πρότερον *Θωμᾶς καλούμενος*.

Ὁ Καίρης ἐνέκυψεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς βαθείας μελέτας τὰς ὁποίας συνεπλήρωσε κατὰ τὰς μακρὰς αὐτοῦ ἀνά τὴν Εὐρώπην ἀποδημίας, ἀποσταλεὶς ἐκεῖσε, κατὰ Οἰκονόμον, δαπάναις τῶν Κυδωνιατῶν. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1805 μετέβη εἰς Ἰταλίαν καὶ διέμεινε ἐν Πίζῃ μέχρι τοῦ 1807, καταγινόμενος εἰδικώτερον εἰς τὰς φυσικὰς καὶ μαθηματικὰς ἐπιστήμας, κατὰ δὲ τὸ 1807 μετέβη εἰς Παρισίους, διαμείνας ἐκεῖ 3 ὀλόκληρα ἔτη πρὸς τελειοποίησιν εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν φιλοσοφίαν.

Οὕτω κληρονομημένος ὁ Θεόφιλος Καίρης ἐγένετο ὁ ἀπόστολος νέων ἰδεῶν ἀφιερῶσας τὸν βίον αὐτοῦ πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ προσενηγῶν μετ' ἀπεριορίστου γενναιοδωρίας τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ πρὸς ἐξυτηρέτησιν τῆς μεγάλης ταύτης ἰδέας. Ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων κατὰ τὸ 1810 ἐδίδασκεν ἐπ' ὀλίγους μῆνας ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης, μετέπειτα δὲ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Κυδωνιῶν. Ἡ φυσικὴ αὐτοῦ εὐγλωττία λέγει ὁ Γούδας, ὁ ἀφελῆς μὲν ἀλλὰ πειστικός τρόπος καθ' ὃν ἐδίδασκε, καὶ πρὸ πάντων βίος αὐστηρὸς ἐνάρετος, ἀνεύ ὑποκρίσεως καὶ ἀνεύ τῆς ἐλαχίστης ἐπιδείξεως, ταῦτα πάντα προσ-

τιθέμενα εἰς τὰς ἀρετὰς τῶν συνδιδασκάλων καὶ ἰδίως τοῦ ἀειμνήστου Γρηγορίου Σαρᾶφη, κατέστησαν τότε τὴν Σχολὴν τῶν Κυδωνιῶν ἀληθῆ ἑστίαν τῶν φώτων εἰς ἣν μετ' ἐνθουσιασμοῦ συνέρθεον πολλαχόθεν τῆς Ἀνατολῆς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ φωτισθῶσι.

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καταλιπὼν πρὸς καιρὸν τὴν διδασκαλίαν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς αὐτήν, ἐνθουσιῶν τοὺς πάντας καὶ ἐνθαρρύνων εἰς τὸν ἄγωνά, μετασχὼν δὲ πασῶν τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Ἐθνοσυνελεύσεων.

Κατὰ τὸ 1836 ἵδρυσε ἰδίαν σχολὴν ἐν Ἄνδρῳ ἐν ἣ ἐδίδασκεν πάντα τὰ μαθήματα καὶ ἦτι: ἐσυνγκάζετο ὑπὸ πλειόνων τῶν 600 μαθητῶν. Ἐντεῦθεν ἡ φήμη αὐτοῦ ὡς σοφοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρὸς ἐγένετο κοινὴ ἀνά πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, διηγεῖσθαι καὶ ἐν ἀλληλογραφίᾳ μετὰ τῶν ἐν τῇ Δύσει γνωρίμων αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ μετὰ τοῦ Κορυθίου.

Ὁ Καίρης ἦτο ἀνὴρ θεοσεβέστατος, τὴν δὲ θεοσεβίαν αὐτοῦ δεικνύει εἰς ὅλα αὐτοῦ τὰ συγγράμματα. Ἀνὴρ ἐγκυκλοπαιδικώτατος κατέγινεν ἰδίᾳ εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἦτις ἀπετέλεσε ἐιδικώτερον τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν του καὶ ἦτις ἐστὶ κατ' αὐτὸν «Γνώσις ἔλλογος τῆς πρωτίστης τῶν ὄντων αἰτίας καὶ ἡ κατ' αὐτὴν καὶ δι' αὐτὴν διαβίωσις, ἢ γνῶσις τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων πάντων καὶ ἡ κατ' αὐτὸν καὶ δι' αὐτὸν ἀμετάπτωτος διαγωγῆ.»

Διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς πρωτίστης ταύτης αἰτίας καὶ τῆς ἀληθοῦς κατ' αὐτὸν Θεότητος, ὁ Καίρης ἐφθασεν εἰς τὴν σύλληψιν ἰδεῶδους θεωρητικῆς, ἀνεξαρτήτου χρόνου καὶ χώρου, καὶ ἦν ὀνόμασε *θεοσεβίαν*. Βάσιν τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ ἔθετο :

Α'. Ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ δημιουργοῦ καὶ συντηρητοῦ, ἀπείρωτος τελείου, ὄντα πάντα καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις δεικνύουσι ὑπερτέλειον Θεόν, τὴν δημιουργικὴν καὶ συντηρητικὴν καὶ προνοητικὴν δυνάμιν ἐν ἑαυτῷ καὶ ἴσην τῇ ἀπειραγᾶθ αὐτοῦ βουλήσει καὶ πανσοφίᾳ ἔχοντα, καὶ ἐλευθέρως καὶ κατ' εὐδοκίαν χρώμενον, καὶ μόνον τοῦ ἀνθρώπου καὶ παντὸς θεοσεβικοῦ ὄντος τὴν ἐπ' ἀπειρον πίσιν, καθ' ὅσον ἐξικνεῖται ἡ τοῦ θανμασίου τούτου δημιουργήματος φύσις, τελεσιουργεῖν ἐξισχύοντα καὶ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ὡς δέον διαπλάττειν καὶ διαμορφοῦν δυνάμενον Ὡ καὶ ὁ ἀνθρώπος καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κτίσματα, καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ ὡς δεῖ εἶνε ὀφειλοῦσιν.»

Β'. «Ἀνάγκην λατρείας τοῦ Θεοῦ τουτέστι συμμορφώσεως τῆς ζωῆς ἡμῶν πρὸς τοὺς θείους νόμους. «Μόνοι (γὰρ) οἱ τῷ Θεῷ ἑαυτοὺς ἀφοσιώσαντες καὶ κατ' αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ διαπλασθέν-

τες, ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένου ἀπολύτου καὶ ἀπεριορίστου σεβασμοῦ διεγειρόμενοι, καὶ δι' αὐτοῦ ἐνισχυόμενοι, καὶ εἰς αὐτόν, ὡς εἰς πρῶτιστον σκοπὸν καὶ ἔσχατον τέλος ἀποβλέποντες, καὶ τῷ Πανσόφῳ καὶ Παναγᾶθ καὶ Παντοδυνάμῳ αὐτῷ Κτίστῃ καὶ Δημιουργῷ τῶν ἀπάντων διὰ τῆς ἱερᾶς ἐντεύξεως κοινωνοῦντες, καὶ φῶς θεῖον ἐξ αὐτοῦ ἀρνούμενοι, καὶ τὴν καρδίαν δι' αὐτοῦ ἀγαθυνόμενοι, καὶ παρ' αὐτοῦ, —τοῦ μόνου κυρίου καὶ ὑπάρχοντος καὶ ζῶντος καὶ τοῖς σύμπασι, καθ' ὅσον εἰσι δεκτικά, καὶ ὑπαρξίν καὶ ζωὴν παρέχοντος δύναντα ἀληθῶς πνευματικῆν, —καὶ ὑπαρξίν ζῶσαν καὶ ἐνεργὸν λαμβάνοντες, καὶ πᾶν ἔργον ἀγαθὸν πρὸς αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐργαζόμενοι, καὶ δι' αὐτὸν πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκούντες, ἀμέσως καὶ ἐμμέσως αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες ἀληθεῖς ἀνθρωποὶ καὶ τέκνα αὐτοῦ καθίστανται γνήσια· οἱ δὲ λοιποί, ὅποιοι καὶ τυγχάνουσιν ὄντες, ἵνα μῆ τι χεῖρον εἶπῃ τις, ἀποβαίνουσιν.»

Ὡς βάσιν δὲ πρὸς ἔρευναν τῆς ἀληθείας ὁ Καίρης ἔθετο τὴν ἐλευθερίαν περὶ τὸ κρίνειν καὶ διανοεῖσθαι. «Ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐλευθερικόν, οὕτως εἰπεῖν ἔστιν ὅν, ἐκ φύσεως μὲν τὴν τῆς ἐλευθερίας ἔχων δυνάμιν καὶ κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ ἰδιωμάτων τὴν ἐλευθερίαν φιλῶν καὶ ἐλευθέρως πραγματικῶς καθιστάμενος, πᾶς τις ἑαυτῷ προσέχων τὸν νοῦν περὶ τούτου πεισθῆναι δύνανται ἕκαστος γὰρ ἑαυτῷ σύννοιδεν ἐλευθέρως καὶ αὐτεξυσίως, διαφόρως ἐνεργεῖν δυνάμεν καὶ τοῦτο μὴ ἀλλοῦν ἢ ἐκείνο ἀσπαζόμενῳ τῷ γοῦν ἐλευθέρως καὶ βούλεσθαι καὶ διανοεῖσθαι οὐδεὶς ἂν αὐτοῦ ἀφελεῖν ἐξισχύσειεν.»

Εἰς τὴν ἔρευναν ὁμοῦς ταύτην τῆς ἀληθείας πολλὰ καὶ ἄλλα ἐμπόδια, λέγει ὁ Καίρης, παρεντίθενται «δύ» δὲ τὰ κυριώτερα, ἢ τε τοῦ ἀνθρώπου σώματος ἀπάνθρωπος τυραννίς, καὶ ἡ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἀντίθετος καταπίσις. Ἀμφοτέραι ἵνα τίλλα παραλίπωμεν τὴν τοῦ ἀνθρώπου λογικὴν καὶ ἐλευθερὴν ἀνάπτυξιν, ὅλας δυνάμεις παντοῖως παρεμποδίζειν ἐπεξηρῶσαν ἄλλ' ἢ δευτέρα τούτων ὡς παντοῖα προσωπειὰ φέρειν δυνάμενη, καὶ διαφόρους ἀθεμίτους μέσους πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὁληθρίου αὐτῆς σκοποῦ, ὡς θεμιτοῖς διήθεν, οὐ μόνον ἀκωλύτως, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῶς καὶ φεροῦντος ὑπὸ τὴν ἀγίδα τῆς ἀπειρίας καὶ τῆς ὑποκρίσεως χορηγεῖν ἔχουσα, καὶ χαλεπωτέρα καὶ διαρκεσττέρα ἐγένετο. Τὴν μὲν γὰρ σωματικὴν δουλείαν πολλὰ τῶν ἔθνων καὶ πολλάκις ἀπεσεύαστο, τὸν δὲ ἐσωτερικὸν ζυγόν, καίτοι βαρύτερον ὄντα, πάντα σφεδόν, καὶ αὐτὰ τὰ ἐλεύθερα λεγόμενα, ἐπὶ τοῦ τραχήλου περιέφερε, καὶ τῆς σωματικῆς δουλείας τὰς ἀφορμὰς ἐν ἑαυτοῖς περιέβαλε τῆς γὰρ διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς διαφθορᾶς, ἢ τῆς ἐσωτερικῆς δουλείας, ἢ ἐξωτερικῆς τερατωδέστατον ἐστὶν ἀποκλήμα. Ὅθεν καὶ εἵτινες παρὰ τὰ αὐτῇ δεδομένα φρονεῖν διεσκέπτοντο, τότε καὶ ἐξωτερικὴν περιβαλλομένη δυνάμιν, ἢ καὶ τῆς πρώτης τὴν ἐπικουρίαν ὡς συνεργὸν παραλαμβάνουσα, ἐν ὀνόματι τῶν ὑπ' αὐτῆς ὡς ἱερῶν πρεσβευομένων, τὰ ἀνήκεστα

αὐτοὺς ἔδρασε. Ποίους γὰρ καταδιωγμὸς κατ' αὐτῶν οὐ διήγειρε, τίσι δ' αἱμάτων χειμάρροις τὴν γῆν αὐτὴν οὐ κατέκλυσε; τίνων δὲ πυρῶν τὰς φλόγας οὐκ ἀνεροῦπισε; καὶ πόσα καὶ ποῖα ἐμμέσων καὶ ἀμέσων φρικτῶν θανάτων εἶδη πρὸς τιμωρίαν αὐτῶν οὐκ ἐπενόησε; »

Ὁ Θεόφιλος Καίρης ἠρνήθη νὰ δεχθῆ τὸν κατὰ τὸ 1835 προσενηθέντα αὐτῷ Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, δικαιολογῶν τὴν ἀρνήσιν του ὅτι ὑπῆρχον ἄλλοι οἵτινες ἔπρεπε νὰ προτιμηθῶσι. Βραδύτερον δ' ἠρνήθη καὶ ἔδραν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τοιοῦτος ὁ ἀνὴρ ὅστις ἔμελλε νὰ πέσῃ ὑπὸ τὰ βέλη τῶν νεωτέρων Ἀνύτων καὶ Μελιτών. Διὰ τῆς διδασκαλίας του ταύτης, ὁ ἄλλος οὗτος Σωκράτης τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος προσεέκλυσε ἐφ' ἑαυτὸν τὴν μῆνιν τοῦ Κλήρου. Κατηγορήθη δημοσίᾳ καὶ ἐνήχθη εἰς δίκην κατὰ τὸ 1839. Προσκληθεὶς νὰ ὁμολογήσῃ δημοσίᾳ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως ἀπήγγειλε μόνον τὸ πρῶτον ἄρθρον, ἀρνήθη μετὰ γλυκύτητος ἀλλὰ καὶ σταθερότητος νὰ προβῇ περαιτέρω, δηλῶν ὅτι τὰ λοιπὰ ἔμενον ἀκρίβητα δι' αὐτῶν καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ἄλλο τι χωρὶς νὰ ψευσθῆ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Σύνοδον. Ὁ Κλήρος εἶρε τότε τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν ἀρωγὸν ὅπως καταδικάσῃ τὸν μέγαν φιλόσοφον, ἐπικύρῃ καὶ συνεργὸν ἔχοσαν καὶ τὴν βασιλείαν, διότι ὁ Ὄθων ἦτο Βασιλεὺς καὶ θεομὴς καθολικός. Ὁ Καίρης ὅστις ἀπὸ πολλοῦ εἶχε λάβει τὸ ἱερατικὸν σχῆμα κατεδικάσθη εἰς κλείσιμον ἐν μονῇ συρόμενος ἀπὸ τοῦ 1839 μέχρι τοῦ 1842 ἀπὸ μοναστηρίου εἰς μοναστήριον, κατὰ τὴν διάστημα δὲ τοῦτο πεισιτάκτις ἢ ζωὴ αὐτοῦ διέτροξε τὸν τοῦ θανάτου κίνδυνον. Ἐν τούτοις τῇ μεσολαβήσῃ φίλων τινῶν ἀφρωσιωμένων αὐτῷ ἢ ποιῆ τῆς μετενόου ἐξ ἑξ ὄψεως. Ἐξ ὄψεως ἰσοβίως καὶ κατὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐπεσκέφθη ἐκ νέου τὴν Δύσιν μεταβὰς εἰς Παρισίους, Λονδίνον, Μαγχεστράν καὶ Μασσαλίαν ἐνθα διέμεινε μέχρι τοῦ 1844, ὅτε, κηρυχθείσης τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἠδυνήθη νὰ ἐπανέλθῃ οἴκαδε.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, εὐρισκόμενος πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἀρχῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ ἀδειαν ἐπαναλείψεως τῆς σχολῆς του. Σιωπηλῶς μόνον ἐπέτρεψαν αὐτῷ νὰ περισυλλέξῃ μερικὰ ὀρανά. Ὁ φιλόσοφος ἐπωφελήθη τοῦ χρόνου τῆς σχολῆς αὐτοῦ ὅπως περατώσῃ πλείστα κλασικὰ συγγράμματα ὧν μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν τὰ «*Στοιχεῖα τῆς Φιλοσοφίας*» ἢ «*Θεοσεβία*» καὶ αἱ «*Προσφυγαὶ*» τὰ δ' ἄλλα μόνουσι ἀνεκδῶτα. Πλὴν ἡ γαλήνη αὐτῆ δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ. Τὰ παλαιὰ μίση ἐνεφέλωσαν ἐν τῷ κρυπτῷ, ἐνίοτε δὲ ὑβριστικὰ ἄρθρα ἐδημοσιεύοντο ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Ἦσαν τὰ πρόδρομα σημεῖα νέας καὶ τρομερωτέρας θυσῆλης ἦτις συνεσχωρέετο ἐπ' αὐτοῦ. Οἱ ἐχθροὶ του βοηθούμενοι καὶ παλιν ὑπὸ τῆς Πολιτείας του βοηθούμενοι καὶ αὐτοῦ νέαν κατηγορίαν διατεινόμενοι ἦτι προσεπάθει, δι' ἀθεμίτων μέσων, νὰ δι-

αδώση νέαν θρησκείαν. Ἐνήχθη ὅθεν εἰς τὸ Πλημμυλοδικεῖον τῆς Σύρου τὴν 19 Δεκεμβρίου 1852 μετὰ τριῶν ἐκ τῶν μαθητῶν του, τοῦ Γλαυκοπίδου, Δεσποτοπούλου καὶ Μονοκονδύλου. Πάντες οἱ κατηγορούμενοι κατεδικάσθησαν ἐναντίον τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωρισμένης ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ὡς ἔνοχοι προσηλυτισμοῦ θρησκευτικοῦ δι' ἀθεμίτων μέσων, ὁ μὲν Καίρης εἰς 25 μηνῶν φυλάκισιν καὶ ἐπταετῆ ἐπιτήρησιν, οἱ δ' ἄλλοι εἰς 13 μηνῶν φυλάκισιν καὶ πενταετῆ ἐπιτήρησιν. Ὁ πατριωτισμός, αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ, αἱ λαμπραὶ καὶ πολλαπλαῖ αὐτοῦ ὑπηρεσίαι, ἡ σεβαστὴ, αὐτοῦ ἡλικία καὶ ἡ σωματικὴ ἀδυναμία τοῦ περιφανοῦς γέροντος οὐδεμίαν εἴρον χάριν παρὰ τοῖς δικασταῖς. Ὁ μέγας φιλόσοφος ἐρρίφθη εἰς σκοτεινὴν φυλάκην ὅθεν ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ μετ' ὀλίγον νεκρός. Κακοήθης παγειώδης πυρετὸς κατέβαλε τὸν θαρσαλέον γέροντα τὴν 12 Ἰανουαρίου 1853.

Ἄλλ' ἡ λύσσα τῶν διωκτῶν του δὲν ἐκορέσθη διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ μεταγενεστέρου τοῦτου Σωκράτους τῆς Ἑλλάδος. Ἡρνήθησαν νὰ παραδώσωσι τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ δάκρυα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δημητρίου. Ἡ ταφὴ αὐτοῦ ἐγένετο νύκτωρ ἐν τινὶ γωνίᾳ ὀπισθεν τοῦ λοιμοκαθαρησίου τῆς Σύρου, ὡσεὶ προὔκειτο περὶ σώματος λοιμοβλήτου. Δηγοῦνται μάλιστα ὅτι τὴν ἐπιτοῦσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἔκταφέν ἐν αὐτῇ δι' ἀσβέστου, ἐκ φόβου μὴ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τελέσωσιν ἡμέραν τινὰ εὐλαβῶς τὰ ἀπαγορευθέντα κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ καθήκοντα.

Μετ' ὀλίγας ὅμως ἡμέρας οἱ συγγενεῖς τοῦ Καίρη ἐξεκάλεσαν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ὅστις καὶ ἀνήρθεσεν αὐτὴν τὴν 19 Ἰανουαρίου 1853. Προσομιμαζόμενος δὲ κατὰ τὴν δίκην ἐκείνην ὁ εὐφραδὴς σήτωρ Σαοίπολος ἐλέξε τάδε λίαν ἀξιοσημεῖωτα :

«Ὁ Καίρης ἀπέθανε, καὶ ἀπέθανεν ἀθῶος. Ὡς πρὸς αὐτὸν κατηγορήθη ἡ δίκη δυνάμει τοῦ νόμου, ἀλλ' ὁποῖον μέγα μᾶθημα ἔδωκε πρὸς τὴν ἐπίγειον δικαιοσύνην αὐτὸς ὁ Θεός, καλέσας ἐνώπιον τοῦ ἀναμαρτήτου δικαστηρίου του τὸν Θεόφιλον Καίρην.

«Ὁ Ὑψιστος, οἶονεὶ ἐκκάλεσας ἐνώπιον Του τὴν δίκην ὡς πρὸς τὸν καταδικασθέντα Θεόφιλον Καίρην, ἀπέδειξε προφανῶς ὅτι αἱ τοιαῦται δίκαι ὑπεκφεύγουσι τὴν ἀρμοδιότητα παντὸς ἐπιγείου, παντὸς ἐξ ἀνθρώπων συγκροτουμένου δικαστηρίου. Πᾶσα κατὰ τοῦ Ὑψίστου προσβολὴ ὑπὸ μόνου τοῦ Ὑψίστου ἀρμοδίως δικάζεται τοῦτο δὲ διότι μόνος ὁ Ὑψιστος εἶνε ἡ αὐταλήθεια, ἡ δικαιοσύνη. Μόνος ὁ Ὑψιστος ὁ ἐτάζων νοῦν καὶ καρδίαν, μόνος οὗτος, λέγω, εἶνε καὶ δικαστὴς τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτοῦ ζητημάτων.»

Τοιοῦτος ἐν μεγάλας γραμμαῖς καὶ ἐν σκιαγραφίᾳ ὁ βίος τοῦ μεταγενεστέρου τοῦτου Σωκράτους καὶ ὁ μαρτυρικός θάνατος τοῦ σοφωτέρου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Ὁ θάνατος αὐτοῦ θὰ ἐλκύνῃ πάντοτε τὴν συμπάθειαν διὰ τὸν εὐγενῆ μάρτυρα τῆς ἀληθείας, βαθεῖαν δὲ τὴν ἀποστροφὴν διὰ τοὺς διώκτας αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς συν-

τελέσαντας εἰς τὴν πρόωρον ἀπόσβεσιν τοῦ φωτεινοῦ τούτου ἀστέρος. Τιμὴ αἰωνία εἰς Ἐκείνον ὅστις ἠδυνήθη νὰ περιφρονήσῃ τὸν θάνατον ἵνα φανῇ εἰλικρινῆς καὶ συνεπὴς πρὸς τὴν συνείδησιν αὐτοῦ.

Σμύρνη — Ν. ΜΠΕΝΑΚΗΣ
(Ἱατρός)

ΠΕΡΙ ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ἡ φιλανθρωπία ὤθησε τοὺς πιστοὺς αὐτῆς μύστας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀλύτων τούτων μυστηρίων τοῦ **Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ**, ἐκφέρωσι δὲ τὸ ποθούμενον συμπέρασμα τῆς:

«**Ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπευτικὴν**». Καὶ πρῶτος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ὑψηλὸν κύκλον τῆς ἐφαρμογῆς ὁ τῶν φρενολόγων βάρδος Charcot, ὁ κλεινὸς τῆς Σαλπεντρέρας ἡγεμὼν, θεραπεύων διὰ τοῦ Ὑπνωτισμοῦ τὸν ἐν εὐρυτάτοις σταδίοις ἀπλούμενον Ὑστερισμόν. δηλ. τὰς Ὑστερικὰς παραλυσίας, τὸν Ἰλιγγον, τοὺς ὑστερικοὺς ἐμέτους, τὰς ὑστερικὰς νευραλγίας, τὰς ἡμικρανίας, τοὺς τε κλονικοὺς καὶ τονικοὺς σπασμούς, τὴν ὑστερικὴν τύφλωσιν καὶ κώφωσιν καὶ ἐν γένει πᾶσαν ὑστερικὴν μανίαν, διὰ τῆς ἀκλουθίου μεθόδου.

Ὑποβάλλει εἰς τὴν μέθοδον τοῦ Μεσμέρου τὸ πάσχον ὑποκειμενον διὰ τῆς προσηλώσεως τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ διὰ προσηλώσεως ἐπὶ στυλποῦ ἐπιπέδου, ἢ καὶ δι' ἀπλῆς προσταγῆς, ἐὰν ἔχη ἐπιρροὴν ἄμεσον πρὸς αὐτὸ καὶ οὕτω ἐπέρχεται βαθὺς λήθαργος διαλύσιμος μόνον διὰ τοῦ ὑποβάλλοντος ἀτόμου.

Ὑπεβάλομεν καὶ ἡμεῖς ὑστερικὴν πρὸ μηνὸς παθούσαν ἐκ παραλυσίας τῶν κάτω ἄκρων, τὴν ὁποίαν ὑπνωτίσαντες διετάξαμεν νὰ κοιμηθῇ δύο ὥρας φυσικὸν ὕπνον: ἅμα δὲ ἐξυπνήσῃ νὰ βαδίσῃ. Ὁπερ καὶ ἐξετελέσθη θαυμασίως, πρὸς ἐκπληξιν τῶν παρισταμένων.

Οὕτω δὲ ἐπιδιώκεται σήμερον ἡ ἀσφαλὴς θεραπεία νοσημάτων ἐξαρτωμένων ἐξ ὑστερικῶν βάσεων καὶ ἀθεραπεύτων θεωρουμένων.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀθήναις πολ-

λοὶ ἐπιστήμονες ἐθανματούργησαν διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ. Καὶ ἐν Σμύρνη ἄλλοτε ἂν δὲν ἀπατώμαι πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν πολλὰ ἐξετελέσθησαν πειράματα.

Ἐτερον ἐπίσης ἄλμα εὐεργετικὸν ἐποίησατο ἡ τοῦ ὑπνωτισμοῦ προόδος: **τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Μαιευτικῆς χειρῆσεως**, ἣν πρῶτοι ἐπελήφθησαν οἱ διακεκριμένοι Μαιευτῆρες Auvard καὶ Secheyrton ἀπειροῦς, τελέσαντες τοκετούς διὰ τοῦ Ὑπνωτισμοῦ, σώζοντες οὕτω τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα ἐκ τοῦ ἐπικειμένου διὰ τοῦ γλωσσοφορμίου κινδύνου. Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πρὸ εἰκοσαετίας ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξετελέσαμεν Παθολογικοὺς τοκετούς δι' ἐμβρουλικῶν καὶ διὰ τοῦ Crochel τοῦ καθηγητοῦ Doleris, μετὰ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας εἰς πέντε ὑστεροπαθεῖς a maxima Κυρίας.

Καὶ σήμερον ἔτι διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἐξετελέσαμεν ἀληθῆ θαύματα θεραπεύσαντες καθ' ὀλοκληρίαν παραλύτους παθούσας ἐξ ἀφασίας καὶ ἕτερα μικροτέρας σημασίας, ἀλλὰ πάντοτε φαινομενικῶς σοβαρά, νοσήματα.

Ποία τις ἦτο ἡ θαυματουργὸς δύναμις, ἡ ἐμπνεύσασα τὸν Μέσμερον καὶ Gall, ποῖαι αἱ ἐμβρυθεῖς μελέται τῶν Braid, Bernhaïm καὶ ἑτέρων φρενολόγων, καὶ ποῖα τὰ σημερινὰ τοῦ Charcot, Auvard καὶ ἡμῶν αὐτῶν πειράματα, νομίζω ὅτι σαφῶς ὑπεδείχθησαν.

Πῶς ἀπ' ἀρχῆς ἐθεωρήθη ἀγροτικὸν τὸ περισπούδαστον τοῦτο τοῦ Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ ζήτημα καὶ πῶς σήμερον διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἢ τοῦ Μεσμέρου μέθοδος καθίστησι ἐν μέσῳ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος κειμήλιον ἱερὸν τὴν δι' ὑπνωτισμοῦ θεραπείαν καὶ ἀθανάτους τοὺς λίαν εὐφυῶς ἀνακαλύψαντας καὶ εἰσαγαγόντας πρὸς εὐεργεσίαν ἡμῶν ἀπάντων τὴν διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ ὑστεροθεραπείαν, νομίζω ὅτι περιεκτικῶς μὲν ἀλλὰ σαφῶς κατεδείξαμεν.

Καὶ ἤδη περαινόντες ἐπικαλούμεθα τὴν τε προσοχὴν καὶ βοήθειαν τῶν ἀπανταχοῦ συναδέλφων ἡμῶν ἐχόντων ὑπὸ τὴν ἐνδελεχῆ θεραπείαν αὐτῶν τοιαύτης φύσεως ἀσθενεῖς, πρὸς οὓς οὐ μόνον εὐχαρίστως, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμόνως παρέχομεν τὴν ἐπιστημονικὴν ἡμῶν φροντίδα

ἐξ ἔρωτος καὶ πρὸς εὐεργεσίαν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, ὑπὲρ ἧς ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον ἀγωνιζόμεθα, ἔχοντες ὡς Κύριον ἡμῶν γνώρισμα τὸ Τακτικεῖον.

Laboremus, laboremus.

Καὶ πρὶν ἔτι κλείσωμεν τὰς δέλτους τῆς παρουσίας ἡμῶν μελέτης δέον νὰ ἀναγράψωμεν καὶ ἕτερον ὁμοίαν θεραπευτικὴν μέθοδον κατὰ τῶν ὑστεροπαθῶν. Καὶ ἡ Μέθοδος αὕτη **τῆς Μεταλλοθεραπευτικῆς**, ἀνακαλυφθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἐξόχου φρενολόγου Dr Burg Βουρκιζμὸς καλουμένη ὑπὸ διαφόρων καὶ ἐξόχων ἱατρῶν καλλιεργηθεῖσα ἰδίως δὲ ὑπὸ τῶν Bourneville καὶ Dumontpallier πολὺ ἐξέπληξε τοὺς ἱατρικοὺς κύκλους, μὴ δυναμένων τῶν Βάρδων νὰ ἐξηγήσωσι, πῶς δύναται τὸ μέταλλον νὰ ἔχη τὴν δεῖνα ἢ τάδε ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Πῶς δηλονότι ἀνθρωπίνη τις ὑπαρξὶς περιπεσοῦσα εἰς τὸ τοῦ ληθάργου ἢ καταληψίας στάδιον, διατελοῦσα δὲ ἐν παντελεῖ ἀναισθησίᾳ καὶ μυϊκῇ ἀπολιθώσει δυνάμει τοῦ δεῖνα ἢ τάδε μετάλλου δύναται νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν φυσιολογικὴν αὐτῆς ἐλαστικότητα καὶ αὐτὴν τὴν ἐκ τοῦ ληθάργου ἐξέγερσιν. Πῶς δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ παντελεῖς κατεύνασις τῶν κλονικῶν καὶ τετανικῶν σπασμῶν, διὰ τῆς ἐπαφῆς χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ ἢ ἄλλου τινὸς μετάλλου, καλοῦ ἀγωγοῦ θεωρηθέντος πρὸς τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ πάσχοντος ἀτόμου.

Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ εὐεθθέντες πρὸ τοιούτων εἰκότων καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Σμύρνη κατηγάγομεν νίκην θεραπευτικὴν κατὰ πολλῶν ὑστερικῶν παθήσεων, ἰδίως συσπάσεων τῶν μασσητήρων, ὅπου οἱ πάσχοντες ἐκινδύνευον νὰ πάθωσιν ἐξ ἀσιτίας.

Τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξήγησιν τοῦ ὄντως περιεργοτάτου τούτου ζητήματος, ἀποροῦν θεωροῦσιν οἱ ἀκαταδάμαστοι τοῦ νευρικοῦ συστήματος σκαπανεῖς, χωροῦντες ἔσσει ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ προσδοκῶντες προσεχῆ ἐπίλυσιν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἀλλὰ ὅλως περιεργοτάτου τῆς μεταλλοθεραπευτικῆς Αἰνίγματος. ΤΕΛΟΣ

Σμύρνη — ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗΣ
(Ἱατρός)

HENRI COUPIN

ΤΑ ΖΩΑ

ΕΧΟΥΣΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ;

Ὁμολογουμένως χάριτας ὀφείλομεν τῷ διαπρεπῆ Καθηγητῇ τοῦ Γυμνασίου Πατρῶν κ. Γ. Μέγα δ. μ. ὅστις διὰ τῆς ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ὥραιας μελέτης παρέχει τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρου» λίαν ἐνδιαφέρον καὶ ἐπαγωγὸν ἀνάγνωσμα.

Γενικὴ ἐπικρατεῖ πεποίθησις—καὶ τὴν πεποίθησιν ταύτην ἐξέφρασαν καὶ πολλοὶ φιλόσοφοι—ὅτι τὰ ζῶα δὲν ἔχουσι συνείδησιν τοῦ θανάτου. Καὶ ἀληθῶς ἡ γνώσις αὕτη εἶνε ὀλίγον ἀντιληπτὴ παρὰ τοῖς κατωτέροις ἀδελφοῖς ἡμῶν, ἐν τούτοις ὅμως γεγονότα καὶ παρατηρήσεις σχετικαὶ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο συλλεγείσθαι ὑπὸ πλείστων φυσιοδιφῶν τείνουσι νὰ ἀνατρέψωσιν ἢ τουλάχιστον νὰ ἐξασθενίσωσι κατὰ πολὺ τὴν πεποίθησιν ἡμῶν περὶ τούτου. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων σταχυολογοῦμεν τὰς πειστικωτέρας.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ εὐκολία μεθ' ἧς τὰ ζῶα διακρίνουσι τὴν ζῶσαν λείαν ἀπὸ τῆς νεκρᾶς ἢ ἐτοιμοθανάτου. Οὕτω τὰ σαρκοφάγα τὰ τρεφόμενα ἐκ θνησιμαίων οὐδέποτε ἐπιπύπτουσι ἐπὶ ζώντων ζῶων, ἀκόμη καὶ ὅταν ταῦτα κοιμῶνται καὶ εἶνε ἀπολύτως ἀκίνητα. Ἐπίσης οἱ λύκοι τῶν λειμώνων τῆς Ἀμερικῆς ἀναγνωρίζουσι ἀμέσως τὴν νοσηρὰν κατάστασιν ἢ τὴν ἐξ ἀστίας ἐξασθένειαν τοῦ βονάσου καὶ τότε ἢ ἐνεδρεύουσι τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἢ ἐπιπύπτοντες φονεύουσι τὸ ἀνίσχυρον ζῶον καὶ κατασπαράσσουσιν. Ἐπίσης εἰς τοὺς λειμῶνας τῆς Giroude, τοὺς ὁποίους διατρέχουσι ποίμνια ἰσχνῶν ἀμνάδων συχνάκις ἀποδεκατιζόμενων ὑπὸ τῆς ἐλώδους νοσηρότητος, οἱ ἔτι ἰσχνότεροι κόρακες περιμειννοῦσι μεθ' ὑπομονῆς τὸν θάνατον αὐτῶν ὅταν μία ἀμνάς πίπτη ἐξηντλημένη, οἱ κόρακες γινώσκουσι καλῶς ὅτι ἡ λεία τῶν εἶνε ἐξησφαλισμένη, ἀλλὰ καὶ συχνάκις ἐπισπειδοῦσι τὸ τέλος τοῦ δυστυχοῦς ζῶου ἐπιπύπτοντες ἐπ' αὐτοῦ πρὶν ἢ ἀφήσῃ τὴν τελευταίαν πνοήν. Τὰ νυκτόβια ἀρπακτικά ζῶα φέρονται ἐπίσης καθ' ὅμοιον τρόπον. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀντιληφθῶσι ζῶον τι καταβεβλημένον ὑπὸ τῆς νόσου καὶ ἐτοιμοθάνατον, προσκολλῶνται τὸν τρόπον τινὰ εἰς αὐτό, τὸ παρακολουθοῦσι διαρκῶς μέχρις ὅτου ἐγκαταλίπη τοῦτο ἡ ζωὴ, καὶ τότε ἐπιπύπτουσι ἐπ' αὐτοῦ. Εἰς γηραιᾶς ἵππος καταβεβλημένος ὑπὸ τῆς ἡλικίας, εἰς βοῦς, μία ἔλαφος δεσμευθεῖσα ἐντὸς τῆς ἰλῦος εἰς τὸ ἄκρον λίμνης, ὅπου κατέφυγε τὸ δειλὸν ζῶον, ἵνα διαφύγῃ τὰς τόσον ἐνοχλητικὰς κατὰ τὸν καύσωνα μύιας, εἶνε θέαμα προκλητικώτατον διὰ τὰ ἐκ θνησιμαίων τρεφόμενα ἀρπακτικά πτηνά, ἢ

ὁποῖα καιροφυλακτοῦσιν ἤδη θεώμενα τὴν ἀγωνίαν αὐτῶν. Καὶ ὅμως αὐτὰ ταῦτα τὰ πτηνὰ διέρχονται πολλάκις ἀνωθεν ἵππου, ὅστις θεομαίνεται εἰς τὸν ἥλιον ἀκίνητος ὡς νεκρός, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ μεταβάλλωσι τὸ παράπαν τὴν πτήσιν των.

* *

Ὅταν ἐν ἐκ τῶν ζῶων ἀποθνήσκῃ οἱ σύντροφόιτου ἐνεργοῦσι διαφόρους κατὰ τὰ διάφορα εἶδη. Ἐκτὸς ἐκείνων—καὶ ταῦτα εἶνε πολυάριθμα—τὰ ὁποῖα δεικνύουσιν ἀπόλυτον ἀδιαφορίαν, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἠθικῶς ὀλιγώτερον προσηγμένα, ἅτινα μὲ ἐλαφρὰν τὴν συνείδησιν τρώγουσιν ἀφελῶς τὸν νεκρὸν σύντροφόν των. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀσπάλακες, οἱ λύκοι ὠθούμενοι ὑπὸ τῆς πείνης, οἱ μύες στερούμενοι τροφῆς. Ἄλλα περιορίζονται εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ἐκπλήξεως. Ὁ Vaillant εἶχε φρονήσει τρεῖς κερκοπιθήκους, οἵτινες μετεκομίσθησαν εἰς τὴν σκηνὴν του, ὅπου εἰς ἐξημερωμένος πίθηκος, τὸν ὁποῖον εἶχε ὡς σύντροφον, ἔδειξε μεγίστην ἐκπλήξιν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πτωμάτων τῶν ὁμογενῶν του, ἐθεώρει ἄλλοτε τοῦτον ἄλλοτε ἐκείνον στρέφων καὶ μεταστρέφων αὐτοὺς ἵνα τοὺς ἐξετάσῃ. Ὁμοίως δὲν εἶνε σπάνιον νὰ ἴδῃ τις ἄρκτον ὁσφραινομένην τὸ πτώμα ἄλλης καὶ νὰ τὸ περιστρέφῃ ὡς ἵνα τὸ ἐξετάσῃ καλύτερον. Ὁ Gordon Cumming διηγεῖται τι ἀνάλογον σχετικῶς πρὸς ἓνα ὄναγρον, τὸν ὁποῖον εἶχε φονεύσει ἢ λοιπὴ ἀγέλη τὸν περιεκύκλωσε μετὰ πηδημάτων καὶ φυσῶσα διὰ τῶν μυκτηρίων, ἔπειτα πάντες ἔντρομοι ἀπεμακρύνθησαν μετὰ πάσης ταχύτητος διὰ μέσου τῆς πεδιάδος.

Ἄλλὰ πρὸ πάντων ἡ τάξις τῶν πτηνῶν δεικνύει πολυάριθμα παραδείγματα τοιοῦτων περιέργων ἐκδηλώσεων. Ἐὰν ἐν πτηνὸν φονευθῇ καὶ πέσῃ κατὰ γῆς, πάντα τὰ ἄλλα προστρέχουσι, περικυκλοῦσι τὸ σῶμα καὶ ἐκβάλλουσι κραυγὰς θρηνηθῶεις ἵνα ἐκδηλώσωσι τὸν φόβον των. Πάντες θὰ ἔχωσι παρατηρήσει τοῦτο παρὰ ταῖς κορώναις μετὰ πυροβολισμὸν φονεύσαντα μίαν ἐξ αὐτῶν, βλέπει τις ὀλόκληρον τὴν ἀγέλην νὰ φθάνῃ ἐκ πάντων τῶν σημείων τοῦ ὄριζοντος καὶ τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ἢ πάσας συγχρόνως νὰ ἐκβάλλωσι γοερὰς κραυγὰς, νὰ περιγύρῳσιν εὐρεῖς κύκλους ἀνωθεν τῆς ἀτυχοῦς συντρόφου των ἐκτελοῦσαι παραδόξους ἐλιγμούς, χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται ὅτι διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστῶσι τὴν αὐτὴν τύχην.

(*Ἐπεταί συνέχεια)

Πάτριαι — Γ. Α. ΜΕΓΑΣ δ. μ.

ΙΣΗΜΕΡΙΑ-ΠΑΣΧΑ

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΠΑΡΕΙΑ - ΠΑΡΙΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἴσως δυσπιστήσωσιν τινες πρὸς τὸν ἀστρονομικὸν συμβολισμὸν τῆς Ἰλιάδος, ἔνεκα τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἱστορικῶν περιγραφῶν τοῦ Ὀμήρου ἐκ τῶν ἀναοικαφῶν τοῦ Σλήμαν. Ἄλλ' οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, οἱ κινουῦντες μέχρι σήμερον τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου, οὗς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐτίμα ὡς θεοπνεύστους, καὶ ὧν τὴν μαρτυρίαν ἐπικαλεῖται συχνάκις ὁ Πλάτων ἐπὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, δὲν ἦσαν ἀπλοῖ ποιηταί. Ἐκέκτηντο καὶ πάσας τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις τῆς ἐποχῆς των καὶ θαυμασίαν διδακτικὴν μέθοδον τὴν καλουμένην παρὰ τῶν μυστικιστῶν **Συνθετικὴν**. Ἀστρονόμοι, ἰατροί, ἱστορικοί, γεωγράφοι, πολιτικολόγοι, κοινωνιολόγοι, φιλόσοφοι τέλος καὶ καλλιτέχναι, κατῶρθον διὰ τοῦ δαιμονίου αὐτῶν πνεύματος νὰ ἐξευρίσκωσι τοὺς καταλλήλους συμβολισμοὺς τοὺς δυναμένους νὰ περιλάβωσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔργον διαφόρου φύσεως πράγματα καὶ διδάξωσι ταῦτα τοὺς δυναμένους νοῆσαι. Ἡ παντελής ἄλλως τε κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους βιβλίον ἔλκειν καθίστα ἀπαραίτητον ὅπως διὰ τερπνῶν μύθων, εὐκόλως ἀποτυπουμένων ἐν τῇ μνήμῃ, δύνανται οἱ ἀνθρώποι νὰ κρατῶσιν ἐν τῷ νῶ τὴν σειρὰν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φιλοσοφικῶν γνώσεων.

Εὐνόητον ὅμως ὅτι τὸ πολυσύνθετον τῶν συμβολισμῶν τούτων καθίστα αὐτοὺς πολὺ σκοτεινοῦς· διὸ καὶ πρὸς εὐχερεστέραν αὐτῶν ἀντίληψιν αἱ αὐταὶ θεωρίαι ἐπανελαμβάνοντο εἰς διαφόρους μύθους. Οὕτω σαφέστερον ἢ ἐν τῇ θυσίᾳ τῆς Ἰφιγενείας ἀπαντᾶται τὸ φαινόμενον τῆς πανσελήνου τῆς ἰσημερίας ἐν τῷ μύθῳ τοῦ **Μινωταύρου** (ἐκ τοῦ Μίνως—Μήνη—Σελήνη καὶ Ταῦρος). Αἱ ἐπτὰ νέαι καὶ οἱ ἐπτὰ νέοι οἱ ἀποστελλόμενοι ἐτησίως ὅπως καταφάγωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου συμβολίζουσι τὰς 7 ἡμέρας τοῦ

καὶ τὰς 7 ἡμέρας τοῦ δευτέρου τεταρτου τῆς Σελήνης ἢτοι τὰς πρὸ τῆς Πανσελήνου ἐν ὅλῳ 14 ἡμέρας· διὸ καὶ ὁ ἀριθμὸς 14 ἐθεωρεῖτο ὡς λίαν εὐόϊωνος ὑπὸ πάντων τῶν λαῶν. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἀριθμεῖ ἀνὰ 14 τὰς ἀπὸ Ἀβραὰμ μέχρι Ἰησοῦ γενεάς· οἱ δὲ Ἄγγλοι καλοῦσι τὴν δεκαπενθημερίαν δεκατετρανυκτίαν (fortnight ἐκ τοῦ fourteen—14 καὶ nights—νύκτες) ἀριθμοῦντες ἀντὶ τῶν ἡμερῶν τὰς μεταξὺ αὐτῶν νύκτας διὰ τὸ εὐόϊωνον τοῦ ἀριθμοῦ 14.

Ἄλλ' ὁ ποιητικώτερος πάντων τῶν συμβολισμῶν τῆς ἐν τῷ Ταύρω ἰσημερίας, τυγχάνει ἡ μεταμόρφωσις τῆς **Ἰοῦς** εἰς **βοῦν** ὑπὸ τῆς **Ἡρας**.—Ἡ **Ἰὼ** ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης ὄψεως τοῦ θεοῦ ἡλίου **Ἰαῶ** ἐξ ἧς καὶ ὁ **Ἰακχος** ἢ Βάκχος καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ὁ ῥωμαϊκὸς θεὸς Ἰανὸς, συμβολίζει τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο διαδέχεται ἡ **θυελλώδης** ἰσημερία, διὰ τοῦτο ἢ Ἰὼ καταδιώκεται καὶ μεταμορφοῦται εἰς βοῦν ὑπὸ τῆς **ὀργίλης** Ἡρας (ἐκ τῆς ῥίξης **αρ** ἐξ ἧς καὶ ὁ Ἄρης λατ. Mars ἐξ οὗ ὁ Μάρτιος). Ἐπειδὴ ὅμως μετὰ τὴν ἰσημερίαν ἔρχεται πάλιν τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον ἢ Ἰὼ ἐλενθεροῦται ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν προτέραν τῆς μορφήν. Ὁ **πανόπτης** ἑκατοντόφθαλμος **Ἄργος** ὁ θεὸς ὑπὸ τῆς Ἡρας ὡς φύλαξ τῆς Ἰοῦς, παριστᾷ τὸν οὐρανὸν μὲ τοὺς ἀργυροῦς αὐτοῦ ἀστέρας· ὁ δὲ **Ἐρμῆς**, ὁ υἱὸς τῆς **Μαίας** (ἐξ ἧς καὶ ὁ Μάϊος) ὁ ἀποκοιμίας διὰ τῆς **λύρας** του πάντας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἄργου, συμβολίζει τὸν μεσολαβοῦντα μεταξὺ ἰσημερίας καὶ ἡλιοστασίου γλυκὴν τοῦ Μαΐου ἥλιον, ὅστις ἀνατέλλων ὑπὸ τὸ μελωδικώτερον τῶν πτηνῶν ἄσμα ἀποσβεννύει τὸ φῶς τῶν ἀστέρων!

Σμύρνη — ΑΝΔΡΟΝ. Ι. ΓΕΡΩΛΥΜΟΣ

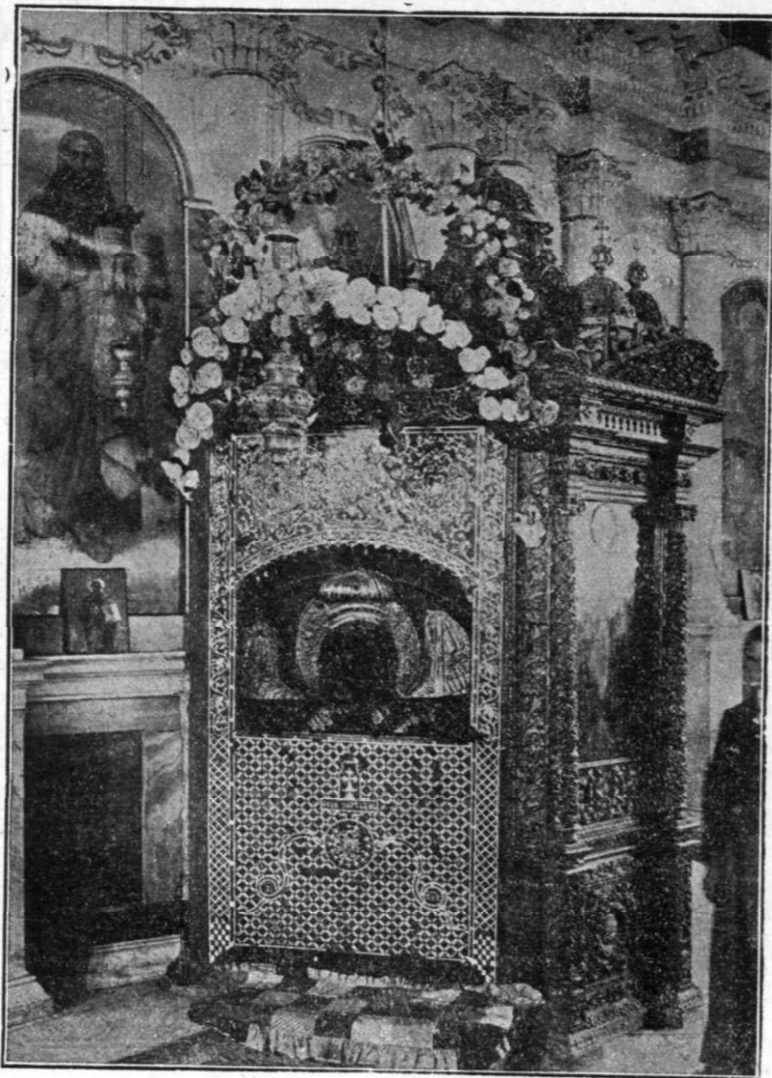

**Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ
ΤΗΣ ΜΑΝΔΑΜΑΔΟΥ**

Συνεχίζοντας τὴν προηγούμενην περὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου πραγματείαν ἡμῶν, ἐπίκαιρον θεωροῦμεν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὴν γνώμην δύο σοφῶν τοῦ γένους διδασκάλων, τοῦ ἀειδίου Σταυράκη Ἀναγνώστου τοῦ Λεσβίου, ἔχοντος πλείστους μετὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως δεσμοῦς καὶ τοῦ Γρηγορίου Σαράφη ἐτέρου Ἱεροφάντου.

Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος γνωματεύει ὡς ἑξῆς ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως :

«Ὁ καθιδρύσας πρῶτος τὴν λατρείαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ νήσῳ ἀπάσῃ τῆς Λέσβου ὠνομάζετο Μάλοσ διὰ τοῦτο, ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀπόλλων αὐτὸς ἀπεκλήθη «Μαλόεις». Ἀράγε μήπως καὶ τὸ σωζόμενον Ἀνάγλυφον, ἀρχαῖοτατον ἐν, παρίστα ποτὲ τὸν Μαλόεντα Ἀπόλλωνα, εἶτα δὲ μετεφέρθη εἰς εἰκόνα τοῦ Ἀρχιστρατήγου; Ἡ, μήπως δὲν γνωρίζομεν πάντες μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἅπαντες οἱ τότε Εἰδωλικοί ἐκείνοι Βωμοί, καθαρισθέντες διὰ τῆς γάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, μετεβλήθησαν εἰς θεῖους καὶ ἱεροὺς τῆς Χριστιανωσύνης Ναοὺς καὶ ἐνθεα καταγῶγια ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ Θεοπνευστῶν Ἀποστόλων καὶ λοιπῶν Ἁγίων Διδασκάλων; Ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν πιθανολογεῖ ὅτι τὴν θέσιν τοῦ Ἐκατηβόλου καὶ Γυαντολέτου καὶ Τοξοφῶρου ψευδοθέου ἐκείνου Ἀπόλλωνος κατέλαβε μετὰ τὴν Εὐαγγελικὴν χάριν ὁ ἡμέτερος Ζωοφόρος Ἀρχιστρατήγος Μηχαήλ; Ἡ μὴ ἡ εἰκὼν αὕτη (ἰδ.εἰκόνα) παρίστανέ ποτε τὸν ἦρωα Λέσβου τὸν υἱὸν τοῦ Λαπίθου, τὸν ἀποικίαν Ἑλληνικὴν εἰς Λέσβον μεταγαγόντα, ἢ τὸν σοφὸν Παλαμῆδην τὸν φονευθέντα εἰς τὴν Τρωάδα, περὶ οὗ λέγει ὁ Φιλόστρατος « Ἐθαψαν αὐτὸν (τὸν Παλαμῆδην) Ἀχιλλεὺς τε καὶ Αἴας εἰς τὴν ἑμπορὸν τῆ Τροία τῶν Αἰολέων ἠπειρον ὑφ' ὧν καὶ Ἱερὸν αὐτῷ τι ἐξωκοδόμητο, μάλᾳ ἀρχαῖον, καὶ Ἄγαλμα Πηλαμῆδους ἱδρυταί γενναῖον καὶ εὖοπλον καὶ θύουσιν αὐτῷ ξυγιόντες, οἱ τὰς ἀκταίας οἰκοῦντες

Ἡ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΕΝ ΜΑΝΔΑΜΑΔΩ (ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ)

Εἰκὼν ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ διακεκριμένου Φωτογράφου κ. **FRITZ J. MRAZ** καὶ εὐγενῶς παραχωρηθεῖσα ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν «Αἰολικὸν Ἀστὴρα»,

πόλεις μαστεύειν δὲ χρῆ τὸ Ἱερὸν, κατὰ Μῆθυμνάντε καὶ Λεπέτυμνον.»

Ἡναγκάσθημεν εἰς τοιαύτας νὰ περιπέσωμεν εἰκασίας καθόσον ἡ ἀπώλεια πολλῶν παλαιῶν Συγγραφέων, ἢ μεγάλη τοῦ μεσαίωνα ἀμάθεια ἢ μᾶλλον ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ περὶ τὸ γράφειν καὶ ἱστορεῖν τὰ συμβαίνοντα τῶν συγχρόνων τῶν ἀμέλεια μᾶς ἔχουσι δεδεσμευμένους.

Μεταξὺ δὲ ἄλλων Διδασκάλων σοφῶν περὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ Θεολόγων καὶ ὁ συμπολίτης ἡμῶν Διδάσκαλος Γρηγόριος ὁ Σαράφης, συμφωνῶν μετ' αὐτῶν, ἐρωτηθεὶς ἂν πρέπη νὰ σεβάζηται τὸ τοιοῦτον ἢ ὄχι ἀπεκρίθη καταφατικῶς. « Διότι εἰδώλων μὲν καὶ ξοάνων καὶ ἀγαλμάτων προσκύνησιν ῥητῶς ἀπαγορεύει ἡ

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΟΥ

Χέρια τῆς μάνας μου γλυκὰ
ποῦ ἡ ἀγάπη σὰς ἀγιάζει.....
Τὸ περὶ ὄμορφο τραγοῦδι μου
μόνο σὲ σὰς ταιριάζει!

Ὅ,τι κι' ἂν πῶ λίγο γιὰ σὰς
λίγο θενᾶναι πάλι,
ἀταίριατη ἢ ἀξία σας,
κι' ἡ χάρι σας μεγάλη!...

Χέρια ποῦ με κρατοῦσατε
μικρῆ, μ' ἀγάπη τόση.

Ὅ Χέρια ποῦ τὰ χάρδια σας
μ' ἔχουνε μεγαλώσει!

Ἔτσι ὅπως ἤμουνα μικρῆ
πόσες φορὲς καὶ πάλι

νὰ γείρω ἔρχομε ἀπάνω σας
σὺν τότες τὸ κεφάλι!

Ὅ! πόσο ξεκουράζετε
τὴν λύπη μου, τὸν πόνο!

Κάθε κακό μου πέρνετε
μ' ἕνα σας χᾶδι μόνο!

Πόσες φορὲς π' ἀρρώστησα
χεράκια ἀγαπημένα

μούχετε δώσει τὴν ὑγεία
σὺν νᾶστε μαγεμμένα!...

Κι' ἕνα ποτήρι ἀπλό νερό
νὰ δώσετε, κι' ἐκείνο

Θαρρῶ εἶναι ἀθάνατο, ἀναζῶ
εὐθὺς ὅταν τὸ πίνω!....

Τὰ χέρια τὰ ὄμορφότερα
δὲν ἔχουν τὴν δικιά σας

τὴν χάρι μῆτε τὴν τιμὴ!....
Πῆραν τὴν ὄμορφιά σας.

Ἡ προκοπή, κι' ἡ ἀκούραστη
ἢ ἀγάπη ἢ τρισυγία....

Πᾶ στῆς ἀγάπης τὸν βωμό
γενήκατε θυσιά!....

Ὅτι κι' ἂν πῶ λίγο γιὰ σὰς
λίγο θενᾶναι πάλι!...

Ἀτίμητη ἢ ἀξία σας
κι' ἡ χάρι σας μεγάλη!...

Τοῦ κόσμου τ' ὄμορφότερο
τραγοῦδι σὰς ταιριάζει...

Χέρια τῆς μάνας μου γλυκὰ
ποῦ ἡ ἀγάπη σὰς ἀγιάζει!

ΜΕΡΣΙΝΑ — ΜΑΡΙΑ Ε. ΖΑΜΠΑ

Ἐκκλησία, εἶπεν τὰ Ἀναγλυφικά δὲ μορφώματα ὅτι ἀνέχεται ὅλα, φέρ' εἰπεῖν, εἶνε καὶ ἐπὶ μετάλλου καὶ ἐπὶ ξύλου, ἢ ἄλλης ὕλης τινὸς γλυφόμενα εἰκονίσματα, καὶ οἱ Σταυροὶ οἱ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἢ ἄλλαχοῦ δουλευόμενοι, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἐπιθέμεναι ἀργυραὶ ἢ χρυσαὶ πλάκες, προσέτι δὲ καὶ αὕτη ἢ ἐκ γύψου ἢ ἄλλης ὕλης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Σταυρώσις κ.τ.λ. ἀνέκαθεν Συνοδικῶς ὄντα παρδεκτὰ καὶ προσκυνητὰ ἅπαντα.»

« Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία μᾶς δεβαιοῖ, ὡς βλέπομεν εἰς τῆς Οἰκουμένης Ἐβδόμης Συνόδου τὰ Προλεγόμενα (ἐν τῷ Πηλαλίῳ τοῦ Νικοδήμου,) ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδέχθη κατὰ συγκατάβασιν, τὸν ἐκ χαλκοῦ Ἀνδριάντα ἐκείνον, ἐν τινὰ δι' εὐγνωμοσύνην ἢ Ἐθνικῆ ἐκείνη Βερονίκη, ἢ ὑπ' αὐτοῦ ἰαθεῖσα αἰμορροῦσα γυνή, κατασκευάσασα ἔστησεν ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας τῆς, τιμῶσα καὶ σεβομένη σχετικῶς αὐτόν, αὐτή τε καὶ πάντες οἱ ἄλλοι τότε χριστιανοὶ ἕως εἰς τοὺς χρόνους ἀκόμη τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου διασωζόμενον: ἦτοι μετὰ Χριστοῦ 360 χρόνους περίπου.

Οὗτος δὲ συντρίψας ἔθιγεν ἂντ' αὐτοῦ τὸν τοῦ Διὸς Ἀνδριάντα. Εἰς τοὺς πόδας τοῦ σεδαμίου ἀνδριάντος ἐκείνου, προσθέτει ἡ Ἱστορία, ὅτι δοτάνη τις φιομένη, παντοίας νόσους ἐθεράπευσε καὶ τοῦτο πρὸς ἐνδειξιν δέβαια τῆς θείας εὐχαριστήσεως. Τῆς δὲ ἀγίας Βερονίκης τὴν μνήμην, ὡς ἐναρέτως βιωτευσάσης, ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν δωδεκάτην Ἰουλίου.»

Τοιαῦται αἱ γνῶμαι τῶν ἀοιδίμων ἀνδρῶν περὶ τοῦ ἐν ἀγαματώδει ὑποστάσει εἰκονιζομένου Ταξίαρχου τῆς Μανδραμάδου, ὅστις μετ' ὅσα καὶ ἂν δύσχυρισθῇ τὰ ἀντίθετα τὸ νεοτεριστικώτερον πνεῦμα, θέλει λατρεύεσθαι ἐπὶ σειρὰν ἔτι αἰῶνων, ὅτινες καὶ μόνοι αἰῶνες διὰ τῆς ἀκλονήτου πίστεως καθίστανται οἱ ἀλάνθαστοι ἐρμηνευταὶ πολλῶν ἀμφιβολιῶν καὶ παραδοξότητων καὶ λύται τῶν ἐν γένει προβλημάτων.

Ὅς χριστιανοὶ μόνον εὐχόμεθα ὅπως ὁ ἐν πνεύματι προσκυνούμενος Θεὸς λυτρώνη ἰκεσίας τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ χριστεπώνυμον αὐτοῦ πλήρωμα ἐκ τῶν ἐκάστοτε ἐν τῇ βιωτικῇ διαπάλῃ ἀναφυσόμενων κινδύνων καὶ διὰ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου Μεγάλου πνεύματος τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων μᾶς γνωρίζῃ τὴν δδὸν ἐν ἣ πρέπει νὰ βαδίζωμεν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς ἣν ἔχομεν ὡς τέκνα φωτὸς καὶ ἀληθείας καὶ πρὸς διάλαμψιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ὕγιους Πολιτισμοῦ.

Κυθωνία—ΔΗΜ. Γ. ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ
(ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ)

ΜΕΛΕΤΗ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΝ

Ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιστήμων φαρμακοποιὸς κ. Ζ. Ζαφειρέλλης διὰ τῆς ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐνδιαφερούσης μελέτης του ἀξιολογητάτην συμβολὴν παρέχει οὐ μόνον ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν ἀλλὰ καὶ πρακτικὴν, διὰ σαφὸς διατυπώσεως καὶ γλώσσης εὐλήπτου παρέχων ὠφελιμότητας ὁδηγίας πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὑγείας ἡμῶν ἀπὸ παντὸς κινδύνου δημιουργομένου ἐξ ἀμαθείας καὶ ἀγνοίας.

Τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα τυγχάνει γενικωτάτου ἐνδιαφέροντος, ἀναμφιβόλως δὲ μετὰ πολλῆς προσοχῆς θέλει ἀναγνωσθῆ ὑπὸ τῶν φιλομαθῶν καὶ τῶν κηδομένων τῆς ὑγείας ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

Δηλητήρια χρησιμοποιούμενα ὡς φάρμακα ἐσωτερικῆς χρήσεως.

Πολλῶν τοιούτων δηλητηριωδῶν φαρμάκων γίνεται χρῆσις παρ' ἡμῶν ὑπὸ τῆς δημόδους λεγομένης ἰατρείας. Παρετηρήθησαν ὅμως δηλητηριάσεις πολλάκις ἐκ τῆς λήψεως τοιούτων φαρμάκων σημειώσασαι μάλιστα καὶ θανάτους. Γνωστὸς εἶνε τοῖς πολλοῖς ἐξ ἡμῶν καὶ πρόσφατος εἰσέτι ὁ θάνατος νέου τινὸς καλῆς καὶ γνωστῆς παρ' ἡμῶν οἰκογενείας ἐκ τῆς χρήσεως ὑποκαπνισμῶν (ἀχνισμάτων ἢ εἰσπνοῶν) θειούχου ὑδραργύρου. Ἐσωτερικῶς γίνεται χρῆσις γενικῆ παρ' ἡμῶν ὀπίου ἢ ὀπιούχων τινῶν σκευασμάτων διασκευαζομένων καταλλήλως ὑπὸ γραιδίων ἐπεχόντων παρ' ἡμῶν τόπον πρακτικῶν ἰατρῶν.

Παρὰ τοιούτου τινὸς γραιδίου παρακλητικῶς αἰτήσας ἐπέτυχον τὸν τύπον μιᾶς τοιαύτης παρασκευῆς ἢ συνταγῆς: «Ἐήρανον εἰς φούρον τὰς κεφαλὰς τῆς μήκωνος τῆς ὑπνοφόρου, (ἀφιονοκεφαλᾶς) κοπάνισον καλῶς ἐν ἰγδίῳ, ζύμωσον τὴν οὕτω παραχθεῖσαν κόνιν μετὰ σταφίδος καὶ κόνεως καρύων καρδαμώμου (μοσχοκαρύων) καὶ μόρφωσον ἐκ τῆς ὄλης ζύμης κατὰ τὴν τέχνην (Lege artis) καταπότια !!»

Φαντάζεσθε δὲ ποῦ παρέχονται τὰ τοιαῦ-

τα καταπότια καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν; Τὰ ἀγοράζουσι γονεῖς ἰδίᾳ μητέρες ὅπως τὰ χορηγῶσιν εἰς τὰ ἑαυτῶν βρέφη ἵνα κοιμίζωσιν αὐτὰ διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ μὴ τὰς ἀνησυχῶσιν. Ὅποια πλάνη! Χορηγοῦσιν αἱ μητέρες τὰ καταπότια ταῦτα εἰς τὰ ἑαυτῶν βρέφη, ἀγνοοῦσαι ἴσως τὰς ὀλεθρίας συνεπειὰς ἃς ἐπιφέρει ὁ τεχνητὸς αὐτὸς ὕπνος, ἢ δι' ὀπίου αὐτῆς δηλητηριάσεως εἰς τοὺς μικροὺς τρυφεροὺς καὶ ἀθῶους βλαστοὺς των. Ἀγνοοῦσιν ἴσως ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης αὐτῶν πράξεως καθιστῶσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα καχεκτικά, ἀδύνατα, νευρικά, ἀφηρημένα καὶ ἠλίθια. Πολλὰ μὴτέρες αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄπιον, τὸ δραστηώτερον ἔτι τῶν κεφαλῶν (Têtes de Pavot) τολμῶσι νὰ χρησιμοποιῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ ἀφεψήματα κεφαλῶν καὶ ἄλλαι τέλος ἀφεψήματα τῶν καρπῶν ἢ τῶν ἀνθέων τῆς μήκωνος τῆς βροίης (παπαρούνας) ἣτις ἐπίσης περιέχει ὄπιον εἰς ἥττονα βαθμόν. Οἱ περὶ τὰ δηλητήρια καταγινομένοι παρετήρησαν ὅτι σκεύασμα παρασκευασθὲν ἐκ τριῶν κεφαλῶν πρασίνων καὶ χορηγηθὲν εἰς παιδίον ἐπέφερε τὸν θάνατον τούτου ἐν τῷ μιᾷ ὥρᾳ. Ἐπίσης 2 κοχλιάρια ἐξ ἑνὸς ἀφεψήματος ἐκ δύο κεφαλῶν παρασκευασθέντος καὶ χορηγηθέντος εἰς μικρὸν ἐπέφερον τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ὡστε αἱ τοιαῦται μητέρες ὀχι μόνον παραίτιοι συμφορῶν γίνονται εἰς τὰ ἑαυτῶν τέκνα, συμφορῶν βεβαίως, αἵτινες πάντως καταλογίζονται εἰς τὸ παθητικὸν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀκουσίως ἐγκληματοῦσι, κακουργοῦσι, γίνονται φονεῖς τῶν ἑαυτῶν τέκνων. Πολλάκις μοι συνέβη, νὰ ἐλέγξω τοιαύτας μητέρας αἵτινες δὲν μοι ἀπέκρυψαν νὰ μοι ὁμολογήσωσιν ὅτι «εἶχον ἀφιονίσει» κατὰ τὴν φράσιν των, τὰ ἰδίᾳ των τέκνα, ἅτινα ἐκράτουν εἰς τὰς ἀγκάλας των καὶ ἅτινα ἐκόμισαν εἰς τὸ φαρμακεῖον ὅπως τύχωσιν ἐκεῖ τῆς δεούσης ἰατρικῆς βοήθειας καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ κινδύνου ἀπαλλαγῆς.

Ἡ εἰκὼν ἑνὸς τοιούτου ἀφιονισμένου παιδίου, ὀλίγον διαφέρει ἀπὸ τὴν εἰκόνα παιδίου εὐρισκομένου εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ τάφου του. Βαθὺς ὕπνος, τελεία ἀναισθησία,

ἀκίνησία ὀφθαλμῶν, βραδεῖς καὶ διαλείποντες σφυγμοί, στόμα ψυχρὸν καὶ βραδεῖα ἀναπνοή εἶνε τὰ φαινόμενα μιᾶς τοιαύτης δόξιας δι' ὀπίου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ σκευασμάτων δηλητηριάσεως τῶν παιδίων.

Μητέρες ὅσαι θέλετε ἵνα τὰ τέκνα σας γίνωνται ὑγιῆ καὶ εὐρωστα ἀποφεύγετε τὰ τοιαῦτα δηλητήρια, μὴ γίνεσθε ἐξ ἀγνοίας σας ἢ καὶ ἀπρονοησίας παραίτιοι τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς παραλύσεως τῶν νεαρῶν βλαστῶν σας, μὴ γίνεσθε φονεῖς αὐτῶν, ἐπιβλέπετε τὰς τροφάς, ἵνα μὴ ἐξ ἀμελείας καθίστασθε ἠθικὸι αὐτουργοὶ τῆς καταστροφῆς τῶν τρυφερῶν αὐτῶν ὑπάρξεων.

Ὅπιον γίνεται χρῆσις παρ' ἡμῶν καὶ ὑπ' ἀνθρώπων πασχόντων ἐξ ἀσθματος ἢ καὶ ἀπλοῦ βηχῆς. Πρωῖαν τινὰ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1904 προσήλθε παρ' ἐμοὶ κατέρυθρος ζαλισμένος καὶ μὲ τρέμοντα μέλη Κύριος τις Κ..... ἡλικίας περίπου 45 ἐτῶν ὑποτραυλίζων καὶ ζητῶν πρὸς βοήθειάν του τὸν ἰατρὸν.

Τὸν παρεκάλεσα ὀλίγον ν' ἀναμείνη τὸν ἰατρὸν ὅστις μετ' ὀλίγον θὰ κατήρχετο, ἀλλ' ἐκεῖνος ἔκρινε καλὸν νὰ μὴ μὲ ἀκούσῃ, χωρὶς δὲ νὰ χάσῃ καιρὸν ἀνῆλθε τὴν κλίμακα τὴν ἀγούσαν πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ ἰατροῦ. Δὲν παρέλειψε νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὸν ἰατρὸν ὅτι εἶχε φάγῃ τεμάχιον ὀπίου πρὸς κατάπαυσιν τοῦ βηχῆς του, προμηθευθεὶς τοῦτο παρά τινος γνωστοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ μας ὑλοπώλου. Ὁ βῆθεις κύριος παρουσίαζε καθ' ὅλα, τὰ φαινόμενα μιᾶς ἐξ ὀπίου δηλητηριάσεως: Τῷ ἐχορηγήσαμεν ἀναληπτικὸν τι φάρμακον καὶ τῷ συνεστήσαμεν νὰ πῖνῃ ἀρκετὸν ἀπόδρασμα καφέ, τὸ σύνθηρες τοῦτο ἀντιδοτὸν τοῦ ὀπίου. Δὲν παρελείψαμεν ἐννοεῖται καὶ νὰ τῷ συστήσωμεν θερμῶς ὅπως μὴ ἐπαναλάβῃ ἐκ δευτέρου τὸ παιγνίδιον αὐτὸ καθ' ὅσον ἐνδέχεται νὰ ὑποστῇ καὶ σοβαριώτερα πράγματα.

Δηλητηρίων τινῶν ἐπίσης γίνεται χρῆσις πρὸς θεραπείαν ὀρισμένων τινῶν νοσημάτων, — εὐνοήτων — ὅπου σπουδαῖον ὄλον παίζει ὁ ὑδραργυρος. Ἄλλ' ἀπορίας ἄξιον τυγχάνει διὰ τι προκειμένου περὶ μιᾶς τοσοῦτον σοβαρᾶς νόσου, νὰ δίδεται πίστις εἰς ἀδασεῖς ἀνθρώπους καὶ ἐμπειρικούς, ἦτοι εἰς τοὺς λεγομένους παθῶς, σαρλατάνους καὶ κομπογιαννίτας καὶ νὰ μὴ ἀπευθύνεται τις εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, αἵτινες γινώρι-

ζουσι τὰς δόσεις ἑνὸς ἐκάστου τῶν δηλητηρίων, τὸ πῶς καὶ πότε καὶ πόσον πρέπει νὰ δοθῇ ἵνα μὴ ἐπιφέρῃ δηλητηριάσιν τινα. Διὰ τι νὰ καταφεύγῃ τις εἰς τὰ παντοιοπωλεῖα ὅπως προμηθεύεται τὰ τοιαῦτα δηλητήρια γενόμενος οὕτω παραίτιος συμφορῶν ἀνυπολογίστων; Διὰ τι ὅταν πάσχη διστάζει νὰ καφεύγῃ εἰς τὸν ἰατρὸν, ὅπως λάβῃ τὴν πολυτιμὸν συμβουλὴν του, ἀλλ' ἀγοράζει ὄπιον ἢ ὑδραργυρὸν καὶ τρέχει κατόπιν ἐορτῆς ὅπως πληρώσῃ διπλασίως τὴν τοιαύτην ἀπερισκεψίαν του. Περὶ δὲ τῆς ἀκηδίας τῶν ὑπὸ τῆς Υ. Κυβερνήσεως τεταγμένων πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐλευθέρως πωλήσεως τῶν δηλητηρίων τούτων ὡς καὶ περὶ τῆς ἀσυνειδησίας καὶ κακουργίας τῶν πωλούντων ἀδιακρίτως τὰ τοιαῦτα, ἃς μὴ γίνεται λόγος, διότι πολλὰ πολλάκις ἐλέγχθησαν καὶ λέγονται ἀλλ' ἄνευ δυστυχῶς ἀποτελέσματος. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς διακυβευομένης ὑγείας τῶν πολιτῶν καλὸν ἦθελεν εἶσθαι νὰ συστηθῇ εἰς αὐτοὺς τούτους ὅπως ἀπέχωσι νὰ προμηθεύωνται τοιαῦτα εἶδη ἐξ ἀνευθύνων καὶ ἀναρμοδίων πηγῶν, ἀπαλλάσσοντες οὕτω καὶ ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐνδεχομένων συμφορῶν.

Κυδωνία — Ζ. ΖΑΦΕΙΡΕΛΛΗΣ
(Φαρμακοποιὸς)

ΗΣΥΧΕΣ ΩΡΑΙΣ

Δὲν ἔχει πιὸ γλυκὲς στιγμιαί, τοῦλάχιστον
[γιὰ μένα
ὅταν τὸ βράδυ ξαπλωθῶ
στὸ στρώμά μου νὰ κοιμηθῶ
καὶ σκέπτομαι τὰ μέλλοντα, θυμοῦμαι
[περασμένα.

Κι' ἐκεῖ ποῦ νειότης ὄνειρα μὲ πόθο
[συλλογιόμηναι,
ἔρχετ' ὁ ὕπνος ἀπαλᾶ
σιγὰ τὰ μάτιά μου σφαλᾶ
καὶ μὲ γλυκὸ χαμόγελο στὸ στόμ' ἀποκοι-
[μοῦμαι.

Σμίρνη-ΕΥΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΑ ΑΥΓΑ

« Ἐπιβήτε! Ἐμπρός, ἐπιβήτε!

Ὁ συρμός τῶν ὀκτῶ ὠρῶν καὶ πεντήκοντα τῆς ἐσπέρας διὰ Μασσαλίαν ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐκκινήσῃ ἀμέσως. Ἡ ἀτιμάμαξα ἐξετόξευε τολύπας καπνοῦ, — Πφοῦ! πφοῦ! πφοῦ! — ὡς γηραιὸς ναυτικὸς ἀνάπτων τὴν χονδρὴν πίπαν του. Αἱ ἄμαξαι, ἤδη χαῦνοι, πρὶν ἢ τεθῶσι καθ' ὁδόν, ἐκρότουν εἰς τὰς ἐνώσεις των γογγίζουσαι, « θὰ κινούμεθα λοιπὸν ἀκόμη! θὰ ταξειδεύωμεν ὁλονυκτεῖ! δὲν θὰ μᾶς ἀφήσουν λοιπὸν ἡσύχους; Πότε θὰ σταθῶμεν; » Καὶ οἱ τροχοὶ ἀπήντων σκιρτώντες ἐξ ἀνυπομονησίας: « θὰ κυλισθῶμεν! θὰ κυλισθῶμεν! θὰ κυλισθῶμεν! Ὅποια εὐχαρίστησις νὰ διατρέχωμεν τὰς μεγάλας ὁδοὺς ὀλοταχῶς καὶ νὰ εὐρισκόμεθα αὐριον τριακοσίας λεύγας μακρὰν ἀπ' ἐδῶ! Τὶ σκέπτεται λοιπὸν αὐτὸς ὁ κατάρτος σταθμάρχης καὶ δὲν συρίζει ν' ἀναχωρήσωμεν; »

« Σπεύσατε! εἰς τὴν ἄμαξαν! εἰς τὴν ἄμαξαν! »

Καὶ δὲν γνωρίζω διὰ τίνας θαύματος ὄλος αὐτὸς ὁ κόσμος, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀποσκευαὶ εἶχον ἤδη εὐρὴ τὴν θέσιν των. Εἶχε φθάσῃ ἡ ὥρα. Ἦδη γυναικῆς τινες ἴσταντο ὀρθαί εἰς τὰ μικρὰ παράθυρα τῶν βαγονίων μὲ τὸ μανδύλιον εἰς τὴν χεῖρα, ἵνα ὀρίψωσιν ἐν τελευταίον χεῖρε πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος γνωστούς των. Ὁ σταθμάρχης ἔφερε τὴν συρίκτραν εἰς τὰ χεῖλη του, κατόπιν ἡ ἀτιμάμαξα ἐσύριξε, ὁ συρμός ἐξεκίνησεν, οἱ τροχοὶ ἤρχισαν νὰ στρέφονται καὶ ἡ συνοδεία ἐξῆλθε βραδέως τοῦ σταθμοῦ, αὐξάνουσα βαθμηδὸν τὴν ταχύτητά της.

Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν δύο ἄνθρωποι ἐθεάθησαν ἐξερχόμενοι καὶ τρέχοντες ἐκ τοῦ ἐστιατορίου: ὁ πρῶτος, ὑψηλός, ἀδύνατος, εὐκίνητος, ἔφθασε μετὰ τινα ἄλλα εἰς τὴν ἄμαξαν τῶν ἀποσκευῶν, τεθειμένην εἰς τὴν ἄκραν τοῦ συρμοῦ καὶ ἀρπάξας αὐτήν, ὡς εἰθισμένος εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς γυμναστικῆς, εἰσέδυσεν ἐντὸς μὲ ὄλην τὴν ἀντίστασιν

τῶν ὑπαλλήλων· ὁ δεύτερος, εἰς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ἐστιατορίου, φορῶν μαύρην βλούζαν καὶ λευκὴν ποδιάν, ἔτρεχε κατόπιν καὶ ἔκραζε:

— Κλέπτα! κλέπτα! δὲν ἐπληρώσατε τὰ δύο αὐγά σας! καταβήτε ἢ θὰ διατάξω νὰ σᾶς συλλάβουν! Τὰ αὐγά σας! Τὰ αὐγά σας!

Ἡ ἄμαξα τῶν ἀποσκευῶν ἐξῆλθε καὶ αὐτὴ τοῦ σταθμοῦ. Ὁ ταξειδιώτης, ὁ οὐτωσὶ προσκαλούμενος, ἔκυψε πρὸς τὰ ἔξω καὶ μὲ τὸν καθαρώτερον βρετανικὸν τόνον, ἐφώναξεν εἰς τὸν ὑπηρετὴν ὅστις ἠκολούθει τὸν συρμόν μὲ βῆμα δρομέως ὡς ἐὰν ἐπεθύμει νὰ παρασυρθῇ ὑπ' αὐτοῦ μέχρι Μασσαλίας:

— Ὁ Τζὼν Κράβ δὲν εἶναι κλέπτης. Θὰ σᾶς πληρώσω τὰ δύο αὐγά, ὅταν ἐπανέλθω, — μετὰ πέντε ἔτη.

Καὶ ὁ συρμός ἐξηφανίσθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν γελῶτων τῶν ὑπαλλήλων συσσωρευθέντων ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος. Ὁ ὑπηρετὴς ἐπέστρεψε καταβεβλημένος, ἵνα διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν του εἰς τὸν πάτρωνα του, τὸν κύριον Γκαρανζῶ, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ τῷ ἔδειξε τὴν θύραν. Ἄλλ' ὁ πάτρων οὗτος ἦτο τακτικὸς ἄνθρωπος καὶ τὸ ἐσπέρας, μετὰ τὸ κλείσιμον, ἐνέγραψεν εἰς τὸ βιβλίον του:

« Τζὼν Κράβ (* Ἀγγλος) ὀφείλει δύο αὐγά »

Ἡ τιμὴ ἔμενεν ἀνοικτὴ. Διατί νὰ δεσμευθῇ ὑπὸ διατιμίσεως, ἥτις ἠδύνατο νὰ διαφιλονεικηθῇ βραδύτερον; Τάξις καὶ φρόνησις· οὕτω πράττουσι τὰ καλὰ καταστήματα. Πολὺ θὰ ἐξεπληττόμην, ἂν ὁ κύριος Γκαρανζῶ ἀπέθνησκεν ὑπὸ τὸ δέσμα ἐπαίτου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Τζὼν Κράβ, ἅμα διαφυγῶν τὸν καταδιώκοντα αὐτὸν ἐχθρόν, διηυθετήθη, ὅπως περάσῃ τὴν νύκτα εἰς τὴν ἄμαξαν τῶν ἀποσκευῶν ὅπου ἡ βραδύτης του τὸν ὑπεγράσε νὰ καταφύγῃ. Ἐν πρώτοις ἐκαθέσθη εἰς τὴν καλύτεραν θέσιν, ἐκείνην τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ ὀδηγός, ἔθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων

CARMINA TRISTICIA
ΜΑΥΡΑΙΣ ΣΤΙΓΜΑΙΣ

Ἡ νύκτα ἤρχιζε ν' ἀπλῶνῃ σιγὰ σιγὰ στὴ γῆ τὰ μαύρα φτερά της καὶ νὰ χύνη γύρω μιὰ θλιβερὴ σιγῆ. Στὴν ἀσάλευτη σιγαλίᾳ τῆς νύκτας ἕνας ἀνθρώπινος ἴσκιος ξεπρόβαλε τρεμουλιαστὰ σέροντας κατόπιν του τὸ ἐρεπίπιο μιᾶς πεθαμένης εὐτυχίας.

Ναί!

Εὐτυχίας ποῦ περᾶν καὶ διαβαίνει καὶ στὰ στήθια ἕνα μαῦρο μονάχα ἀφίνει θρόνο..... τὸ πόνο.

Νέος μὲ γλωμῆ ὄλην πέρασε ἀπὸ μπροστά μου σηκώνοντας μὲ δυσκολία τὰ δύο βαρεῖά του πόδια. Μ' ὅλα τὰ εἴκοσι χρόνια του ἦτο πολὺ καταβεβλημένος. Βαθὺς πόνος ἦτο ὀϊζωμένος στὴν ἔρημν καρδιά του καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ πόνου ἦτο ζωγραφισμένη στὸ γλωμὸ καὶ θυτιδωμένο πρόσωπό του.

Κάθε λίγο βαθὺς στεναγμὸς ἔβγαινε ἀπ' τὰ στεγνά του χεῖλη.

Τὸν ἀκολουθῆσα.

Προχωροῦσε σιγὰ μὲ σκυμμένο κεφάλι βαρεμένο ποῖος ἔχει ἀπὸ τὴν λυπηραῖς σκέψεις.

Προχωροῦσε! Ποῦ; ἄγνωστο γιὰ μένα. Μιὰ δύναμι μ' ἐσπρωχνε γὰρ τὸν ἀκολουθήσω.

Ἄφ' οὐ περπατήσαμε ἀκετὴ ὥρα στὸ σκοτάδι, ἐσταμάτησε· ἐφθάσαμεν ἐκεῖ ὅπου ὅλα τὰ βήματα πλέον σταματοῦν. Στὸ νεκροταφεῖο!

Στὸ νεκροταφεῖο, ποῦταν χωμένο μέσα στὸ βαθὺ σκοτάδι, στὴν ἔρημν τοῦ χάρου ἀγκαλιά.

Κύτταξε γύρω μὲ τὰ μισοσβυσμένα μάτια του καὶ ἐτράβηξε ὀλόγισα στὰ μαῦρα μνήματα. Δὲν ἐσκέφθητε καθόλου γιὰ τὸ δρόμο ἢ ψυχὴ τὸν ὠδηγοῦσε...

Ξάφνου τὸ φεγγάρι ποῦ ἦταν κρυμμένο ὡς κείνη τὴν ὥρα ἔσχισε τὰ θολὰ συννεφα καὶ ἡ γλωμῆς του ἀκτίνες φώτισαν τὸ πρόσωπο τοῦ νέου.

Ἦταν διαταγὴ τοῦ θεοῦ νὰ παρευρεθῇ στὴ κατανικτικὴ προσευχῇ.

Ἐκεῖνος μὲς' στὰ λούλουδα γονατιστὸς μπροστὰ σὲ δευλὸ Σταυρὸ κρυμμένο ἀπ' τὰ μάτια τοῦ κόσμου προσήχητο.

Προσηύχετο γιὰ κείνη ποῦ ἐλάτρευσε θεὸ στὸ κάτω κόσμῳ, γιὰ κείνη ποῦ ἀλύπητα ὁ χάρος ἀρπάξ' ἀπ' τὴν θερμὴν τῆς ἀγκαλιάς.

Ἐφίλησε τὴν πλάκα καὶ δύο ὀλόμαυρα δάκρυα κύλισαν στὸ ἀναίσθητο καὶ κρύο μάρμαρο.

Προσηύχετο ἀπ' τὰ βίβη τῆς πνευμένης του καρδιάς.

Κι' ὠχρό, ὠχρό ἐν' ἀστέρι ἀπ' ἀντικὸν
οἶον νεκρικὸ καντῆλι φέγγει κι' ἀναβαίνει
φιλά στὴ πλάκα τὴν ἀγάπη τῆς νεκρῆς
καὶ τὴν γυμνὴν τοῦ ἐπάνω στὸ Σταυρὸ γυρμένη.

(*Ἐπεταὶ Συνέχεια)

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Κυθωνίαι — Γ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗΣ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Παλληγορικωτάτη ὑποδοχὴ ἐγένετο τῷ Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Μοσχονησίῳν Κ^ο Διοδώρῳ κατὰ τὴν ἀφιξίν Του ἐν τῇ ἔδρᾳ Αὐτοῦ. Ἱεροπρεπῶς συμπαθῆς φυσιογνωμία Του προδιέθεσεν εὐμενέστατα πάντας τοὺς κατοίκους ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐνορῶντας ἐν τῷ προσώπῳ Του τὸν πεπνυμένον Ἱεράρχην ὅστις μετὰ πατρικῆς στοργῆς καὶ προνοίας θέλει φροντίζει καὶ μεριμνᾷ περὶ τοῦ λογικοῦ Του ποιμνίου.

Μετὰ πανηγυρικὴν μέχρι τοῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν πορείαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως Του — Σάββατον τοῦ Λαζάρου — ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ μνησθέντι Ναῶ, μετὰ δὲ τὸ πέρας ὁ ἐλ. διευθυντῆς τοῦ Ἀρρεταγωγείου κ. Τηλ. Δ. μβέργης ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος καταλλήλως καὶ εὐφραδῶς προσεφώνησεν, ὁ Θεοφιλέστατος ἀνταπήντησεν εὐγλωττως καὶ ἐνθουσιωδῶς πρὸς τὸ ποιμνιὸν Του τονίσας δι' ἡ εὐημερία καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Ἐπισκοπῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συμπνοίας καὶ ἀγάπης ὄλων, μεθ' ὃ κατηνθύνθη πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν οἶκημα, ἐκατέρωθεν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν παρατεταγμένων, ἐκ μέρους τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ προσήκουσαι προσφωνήσεις καὶ προσεφέρθησαν ὠραῖαι ἀνθοδέσμαι.

Ἡ Α. Θ. εὐχαριστήσας τὴν μαθητιῶσαν νεότητα καὶ συγχρόνως τὸ πλῆθος διὰ τὴν αὐθορμήτως ἐνδειχθεῖσαν ἀγά-

πην καὶ ἐκτίμησιν προσέθεσεν ὅτι ἡ θέλησίς Του εἶνε νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους τοῦ Ποιμνίου πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Μεθ' ὃ τὸ πλῆθος διελύθη ζητωκραυγᾶσαν ὑπὲρ τῆς Α. Θ. καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἐγένετο ἡ δεξίωσις πάντων τῶν νησιωτῶν καὶ ἄλλων οἷτινες ἀνδρόοι προσήρχοντο ὅπως ἀσπασθῶσι τὴν δεξιάν τοῦ νέου καὶ συμπαθοῦς Ἐπισκόπου Μοσχονησίῳν Κ^ο Διοδώρου.

Θ. ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΣ ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ Κ^ο ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΤΖΗΣ

τῶν παρομαρτούντων δυστηχημάτων ἐφέτος δὲ ὁ ἀπαίσιος ἀμητὸς τῆς τυφλώσεως καὶ ἀπροσεξίας τῶν πυροβολούντων ὑπῆρξεν εἴπερ ποτὲ μέγας καὶ οὕτω ἡ ἡμετέρα πόλις ἐθρήνησε τρυφερὰς ὑπάρξεις αἰτινες εὐρον τὸν θάνατον ἢ τὸν τραυματισμὸν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας των μετὰ καὶ ἄλλων γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν ἀνυπόπτως διερχομένων ἢ θεωμένων καὶ οὕτω ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀν-

Η Μ. Ἐβδομήμας ὡς καὶ ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα παρήλθον ἐν πλήρει ἱεροπρεπείᾳ καὶ καταντίζει ἀνὰ τοὺς διαφόρους Ι. Ναοὺς τῆς πόλεώς μας τῆς ἀριθμούσης ἀμιγῆ ὁρθόδοξον πληθυσμὸν ἀτυχῶς τὸ ἔθιμον τῶν πυροβολισμῶν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τινος χρόνου ἐφαίνετο ἐκλιπὸν, ἐπανήλθεν ἐφέτος ἐν πάσῃ ἀκμῇ ἀλλὰ καὶ μετὰ

τὴν ἡμέρας χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης διέχυσε τὴν λύπην καὶ ἀπελπίσιαν εἰς πολλὰς οἰκογενεῖας τῆς πόλεώς μας. Δυστύχημα ἀναμφιβόλως εἶνε ἐὰν τῶν πυροβολούντων τις ἀντοτραυματισθῇ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους αὐτὸς εἶνε καὶ ἔνοχος καὶ θῦμα, ἀλλὰ νὰ τραυματίζη καὶ φονεύῃ διὰ πεπληρωμένου (!) ὄπλου ἐξ ἀπροσεξίας ἀθῶον πρόσωπον, τὸ τοιοῦτον οὐδεμίαν ἐλαφροντικήν περίπτωσιν ἔχει καὶ ὁ δράστης ἔσιω καὶ ἀκούσιος δέον αὐστηρῶς νὰ τιμωρῆται.

Ἐπὶ τέλους ἐὰν τινες θεωρῶσι τὸ πυροβολεῖν ἀπαραίτητον ὅπως κατανοηθῇ ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ Πάσχα, ὅς λαμβάνωσι τὰ προσήγοντα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν δυστηχημάτων, ὅς ἀνέρχονται τέλος εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων καὶ ἐκεῖθεν ὡς πυροβολῶσιν ἀκινδύνως πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἀφοῦ νομίζουσιν ὅτι ἕτερον θυνάμα πλὴν τοῦ καρποῦ τῆς πυρίτιδος δὲν τυγχάνει εὐπρόσδεκτον παρὰ τῷ Ὑψίστῳ.

Η ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ ἔτι λίαν ἀνώμαλος. Βροχαὶ ὄραδαίαι, ὑπόψυχρος καιρὸς καὶ ἑαριναὶ ἡμέραι ἐνηλλάσσοντο ἀποτόμως, ἀλλ' ὅτι κυρίως διέκρινε τὸ διαρρεῦσαν 15θήμερον ὑπῆρξεν ἡ ὀρητικότης τοῦ ἀνέμου καὶ ἡ ἐν τῇ θαλάσῃ τρικυμία. Οἱ ἀποπλευσαντες ἐντεῦθεν ὑπέφερον τὰ πάνδεινα, ἀλλ' ἡ τρικυμία τὴν μ.μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον, πελώρια γιγαντώδη κύματα ὑψούμενα ἐξέσπων μετὰ μανίας ἐπὶ τῆς παραλίας παρασύροντα πᾶν τὸ προστυχόν, λέμβοι ἐθραύοντο, πλοῖα συνεκρούοντο, καὶ ἄνθρωποι διέτρεξαν τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων· φαίνεται ὅτι ἡ τρικυμία αὕτη ἐξεδηλώθη ἐν μεγάλῃ ἀκτίνι, διότι καὶ ἐν Σμύρῃ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμαίνεται ὁ Ποσειδῶν σύμμαχον προσλαβὼν τὸν Αἶολον συνταράττοντες λυσσώδως τὸ ὑγρὸν πεδίον ὅπερ ὑπερπηδῶν τοὺς κυματοθραύστους καὶ τὴν προκυμαιαν εἰσεχώρει μέχρι τῆς παραλλήλου ἐπενεγκὸν τὴν διακοπὴν τῶν συγκοινωνιῶν, εὐτυχῶς ἡ ἀγριότης τοῦ ἀνέμου ἐκόπασε τὴν νύκτα ἄλλως θὰ ἠρῶνθῶμεν καὶ θύματα.

Αἱ ἐκ διαλειμμάτων τελευταίως καταπεσοῦσαι βροχαὶ ὠφέλησαν τὴν γεωργίαν,

ἴδια δὲ διὰ τοὺς δημοτριακοὺς καρποὺς ὑπῆρξαν εὐεργετικώταται. Ἡ τοῦ ἐπιόντος ἔτους ἐλαιοπαραγωγὴ καίτοι εἶνε δύσκολον ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ προεικασθῇ οὐχ ἦττον συμπεραίνεται ἀξιόλογος.

Περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐλαίων οὐδὲν σχεδὸν ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν εἰμὴ ὅτι προῖόντος τοῦ χρόνου ἡ τιμὴ αὐτῶν βαίνει χαλαρομένη ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως πάσης ζωηρότητος εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ Α'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ "ΑΙΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ"

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως συμβάλωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σπουδαιωτάτου λογοτεχνικοῦ εἶδους, ὅπερ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον μέρη εὐρίσκειται ἐν τοῖς σπαργάνοις τοῦ προκηρῦσσόμενου ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ "Αιολικοῦ Ἀστέρος" Διαγωνισμὸν ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ εἰς ὃ δύνανται νὰ συμμετάσχῃ πᾶς ἐν γένει ἀναγνώστης ἡμῶν.

- 1] ΔΙΗΓΗΜΑ πρωτότυπον καὶ ἀνεπίδοτον.
- 2] Ἡ ἔκτασις τοῦ Διηγήματος νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰς ὀκτώ στηλάς τοῦ "Αιολικοῦ Ἀστέρος".
- 3] Γλῶσσα ἢ προσήκουσα τῇ ὑφῆ τοῦ Διηγήματος. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ θέσωμεν ἀποκλειστικὸν κλοιὸν εἰς τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης· ἀναμφιβόλως ἡ ὀμιλουμένη προσήκει τῷ Διηγήματι, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείομεν τὴν καθαρεύουσαν οὐδὲ διαλεκτικὸν τοπικὸν ἰδιωματικὴν πατρίδος τοῦ γράφοντος, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ζωντανὸν καὶ ἐκ τῆς πραγματικότητος, οὐδ' ἐν τυχόν τὸν καὶ κατὰ βούλησιν διεσκευασμένον.
- 4] Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ καταφθάσωσιν ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου ἐν. ἔτ.
- 5] Ἐν ἐπιχειρήσει τοῦ χειρογράφου δέον νὰ σημειοῦται ῥητὸν τι, ἐντὸς δ' ἐσωκλείσεως ἐπιτελλομένου ἐνοφραγίστου μικροῦ φακέλλου νὰ εὐρίσκειται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιτελλόντος· ὁ ἐν λόγῳ μικρὸς φάκελλος δέον νὰ φέρῃ ἔξωθεν ὡς ἐπιγραφὴν τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν ἐπιχειρήσει τοῦ χειρογράφου ῥητὸν. Μετὰ τὴν κρίσιν, τῶν μὲν βραβεύθησόντων καὶ ἐπαινεθησομένων ἀνοιγῆσονται οἱ φάκελλοι, τῶν δὲ λοιπῶν καταστραφήσονται.

Ἡ κρίσις τοῦ Ἀγῶνος ἀπατεθῆσεται εἰς Ἐπιτροπὴν λογίων. Στεφανίτην τὸν Ἀγῶνα κρίνοντες καὶ οὐδὲ ἀργυρίτην ὀρίζομεν τὰ βραβεῖα ὡς ἑξῆς: ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'. Παράθεσις τῆς εἰκόνης τοῦ βραβευθησομένου ἐν τῷ "Αιολικῷ Ἀστέρι," δημοσίευσίς τοῦ Διηγήματος καὶ τιμητικὴ ἀποστολὴ τοῦ Περιόδικου μας ἐπὶ ἑν ἔτος. ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'. Δημοσίευσίς τοῦ Διηγήματος καὶ τιμητικὴ ἀποστολὴ τοῦ "Αιολικοῦ Ἀστέρος" ἐπὶ ἑν ἔτος. Τῶν ἐπαινεθησομένων τὰ ἀξιολογώτερα δημοσιευθήσονται ἐν τῷ "Αιολικῷ Ἀστέρι."

A-I-V A L I K Διεύθυνσις ἀποστολῆς: Turquie d'Asie. Περιοδικὸν "Αιολικὸν Ἀστὴρα" διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Σημ. Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ ὦσι εὐανάγνωστα καὶ καθαρῶς ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον πλευρᾶς τοῦ χάρτου γεγραμμένα.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΥΤΙΑ

— Ἦλθε καὶ τὸ Πάσχα καὶ παρήλθε μάλιστα.

— Αἱ δὲ Πασχαλινὰ ἐκδρομαὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

— Ἄλλὰ κατὰ προτίμησιν αἱ ἐκδρομαὶ τῆς νεολαίας στρέφονται εἰς τὴν ὡραίαν Σμύρνην.

— Εἶνε ἀνάγκη ἀρὰ γὰρ νὰ σᾶς πῶ τὸ γιὰτί ;

— Ὅσοι πῆγαν δὲν τοὺς ἔκαμε καρδιά νὰ γυρίσουν !

— Ἡ ἀλήθεια ὅμως ὅτι τὸ βαπόρι τοὺς ἔφαγε στὸ δρόμο μισὴ μέρα καὶ μιὰ νύκτα.

— Κι' αὐτὸ εἶνε **κάτι τι** γιὰ 'κείνους ποὺ ἔχουν μετρημένας τὰς ὥρας τῆς ἀναψυχῆς των.

— Πέρυσι ἔπαθαν ἄλλο χειρότερο οἱ ἐκδρομεῖς μας.

— Ἐμεναν στὴ Σμύρνη χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ γυρίσουν.

— Διότι τὰ βαπόρια ποὺ τοὺς πῆγαν, δὲν ἐνοοῦσαν καὶ νὰ τοὺς φέρουν !

— Ὅστε αἱ Σμυρναῖκαὶ αὐτὰ ἐκδρομαὶ ἔχουν καὶ τὰς περιπετείας των.

— Παρηγοροῦνται ὅμως οἱ ἐκδρομεῖς μὲ τὴν σκέψιν ὅτι :

— **Κόποις τὰ καλὰ** (γλέντια) **κτῶνται.**

— Οἱ Κινηματογράφοι μας ἐλλείπει θεάτρου εὐρίσκονται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

— Κάτι ταινίαι εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Φῶς» εἶνε θαυμάσιαι.

— Ὅπως τοῦ **Ἀρχιλήστου** τοῦ ὁποίου τὴν συνέχειαν περιμένει μὲ ἀνυπομονησίαν ὁ κόσμος.

— Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Κινηματογράφων μάθετε ὅτι ὁ Κινηματογράφος συναγωνίζεται τὸ θέατρον φοβερά !

— Οἱ διασημότεροι καλλιτέχνη καταδέχονται νὰ παιζοῦν παντομίμην χάριν τῶν Κινηματογράφων ἀλλὰ κυρίως χάριν τῆς τσέπης των.

— Ὅπως ἡ διάσημος τραγωδὸς **Σανδρῶν** ἐν Βιέννῃ.

— Ἡ μεγάλη Δανὶς τραγωδὸς **Ἄστα Νίλσεν** ἐδέχθη νὰ συνεργασθῇ διὰ δέκα ταινίας (Films).

— Ἡ ἀμοιβή τῆς 100,000 (!!!) φράγκα.

— Ἡ Πολὰρ ἔλαβεν 20.000 φράγκα διὰ συνεργασίαν μιᾶς ἑβδομάδος.

— Καὶ ἐγὼ τὸ ὑποφαινόμενον διὰ τὸν κόπον ποὺ σᾶς τὰ γράφω, παίρνω ὅλα τὰ ἄνωστὸ χαρτί.

— **Σὲ χαρτί καὶ ὄχι σὲ χαρτονόμισμα !**

— Μὴ τυχὸν γίνῃ καμμιά παρεξήγησις 'καὶ φυτρώσουν ἀνέλπιστα ξαφνικοὶ κληρονόμοι !

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ»,

Ἐν τῇ φιλομουσικῇ ἱστορικῇ Τραπεζοῦντι, τῇ βασιλικῇ τραγωδίᾳ ἐν ταῖς περιόδῳ αὐτῆς ἱστορικαῖς δέλτοις ἀναγραφάσῃ, ἐκδίδεται ὁ «**Φῶρος τῆς Ἀνατολῆς**» — ἡ ἀξιολογωτάτη αὐτῆ Ἐφημερίς — ὄντως φῶρος πνευματικὸς τοῦ Εὐξείνου, διαχέων ἀκτῖνας φωτὸς τηλαυγῆς ἀνὰ τὸν παράλιον καὶ ἔσω Μικρασιατικὸν πληθυσμὸν ἐκπληρῶν ὡς ἀριστα τὸν ἐκπολιτιστικὸν αὐτοῦ σκοπὸν.

Ὁ «**Φῶρος τῆς Ἀνατολῆς**» ἔσχε τὴν ἀβρότητα ἐν τελευταίῳ αὐτοῦ φύλλῳ ὅπως διὰ μακρῶν καὶ ἐνθουσιωδῶς γράψῃ περὶ τῆς φιλομουσίας τῶν Κυθωνιατῶν, ἐξαίρων καὶ κρίνων εὐμενέστατα τὴν πορείαν τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρος».

Τὴν εὐγενῆ συνάδελφον θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

«ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ»,

Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ἡ «**Πινακοθήκη**», τὸ ἔγκριτον τοῦτο Περιοδικὸν τῶν Ἀθηνῶν εἰσήλθεν εἰς τὸ 12 ἔτος τῆς σταδιοδρομίας του, ἥτις σημεῖοῦται διὰ λαμπρῆς φιλολογικῆς ἐξελίξεως ἀναιδέϊστος καὶ λόγῳ ἴλης καὶ λόγῳ εἰκόνων τὸ ἐξαίρετον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος Περιοδικόν, ἐφάρμιλλον τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν.

† ΦΩΤΕΙΝΗ Π. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ

Νεῖνις μὲ μόρφωσιν σπανίαν, μὲ ὅλα τὰ ἠθικὰ καὶ λοιπὰ χαρίσματα ἅτινα ἡ Φύσις ἀφειδῶς ἐπροοίκισε τὴν 20 μόλις Μαΐου ἀριθμοῦσαν ἀνθηρὰν ὑπαρξίν, ὑπέκλυεν ἐν βραχεὶ κατ' αὐτὰς ἐν Σμύρνη θῦμα ὑπούλου νοσήματος, ὅπερ εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν ὅπως καταβάλωσιν οὐδὲ ἡ ἐγκαιρὸς ἐπιστημονικὴ συνδρομὴ οὐδὲ τῶν δυσμοίρων γονέων καὶ λοιπῶν οἰκείων αἱ φιλόστοργοι περιποιησεις.

Πρὸς τοὺς οὕτω δεινῶς δοκιμασθέντας τλήμονας γονεῖς τῆς λατρευτῆς κόρης τῆς Ἰωνίας, ἣν σύμπασα ἡ Σμύρνη ἔκλαυσεν, ὡς καὶ πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ἐν οἷς ὁ ἐκ μητρὸς θεῖος ἡμέτερος φίλος συνεργάτης κ. Ἄνδρ. Γερόλυμος, ὁ «Αἰολικὸς Ἀστήρ» διαβιβάζει τὰ βαθέα συλλυπητήριά του.

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑ ΧΕΙΡΑΣ ΦΥΛΛΗΔΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ «ΑΙΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ»

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΧΙΛΙΟΦΡΑΓΚΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΑΚΟΥΛΗ

ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΝ ΕΓΓΥΗΜΕΝΟΝ

ΟΛΟΚΑΘΑΡΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΓΕΥΣΤΟΤΕΡΑ

ΤΩΝ ΚΥΘΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΩΤΤΙΟΥ

ΤΑ ΜΟΝΑΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΣΑΛΑΤΑΝ

ΕΦΑΜΙΛΛΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΔΑΙΑ ΔΟΥΚΑΣ

(OLIO DI LUCCA)

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΝ ΤΗ ΟΔΩ

ΜΠΡΕΣΙΜΚΑΝΕΪΑΡ. 7

ΣΑΜΑΝ ΣΚΕΛΕΣΙ

ΚΑΡΦΙΑΔΙΚΑ

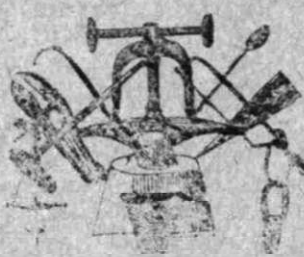
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΟΣ ΚΥΤΙΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ

ΚΑΙ ΕΝΣΦΡΑΓΙΣΤΩΝ ΦΙΑΛΩΝ

Κονιάκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγματος καθὼς καὶ ποτὰ οἰνοπνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐργαστησίων τῶν ἐν Σμύρνη Κ. Ν. Κωνσταντινίδου καὶ Σας

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνταῦθα καὶ περὶ **Ξενοῦ καὶ Φιλιππίδης**

ΦΑΝΟΠΟΙΣΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΣΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Α ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΕΝ ΚΥΘΝΙΑΙΣ

Κατασκευάζονται μάρκες παντὸς εἶδους μετὰ διαφόρων καλλιτεχνικῶν σημάτων, καὶ χαρακτῆρων. — Κατασκευὴ στερνῶν, φίλτρων, μπάνιων, φανῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν σχεδίων. Ἐπισκευάζονται παντὸς εἶδους φῶτα, ΛΟΥΣ, ΜΠΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΔΙΟΥΜ, ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΣΜΟΝ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΜΜ. ΧΑΤΣΕΛΗ
ΕΝ ΚΥΘΝΙΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Ἐργασία ἡγγυμένη ἐπὶ ἀρ. του πλατύου τυπίας. Φωτογραφίαι ἀπὸ μικροσκοπικῶν μέχρι τελείου φυσικοῦ μεγέθους. **Ἐπιμέλει συμφοροῦσα** Δ. ὈΛΟΥΣ

ΟΦΘΑΛΜΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΜΕΛΟΥΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ κ.τ.λ.

Συστηματική και ριζική θεραπεία όλων των οφθαλμικών παθήσεων και ιδίως των *Τραχωμάτων* μεθ' όλων των επιπλοκών αυτών και διήτης *Τριχιάσεως* *Χειρουργικόν τμήμα* τελειότατον με θαλάμους ιδιαίτερους διά την νοσηλείαν. *Όπτικόν και οφθαλμολογικόν τμήμα* με τελειότατα εργαλεία και όργανα προς άκριβη και επιστημονικὴν εξέτασιν τῆς όράσεως.
Συμβουλαὶ και έγχειρήσεις δι' όλης τῆς ήμέρας. 1—12

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Μεγάλη όδός Βογιατζίδικα
ΣΜΥΡΝΗ

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΛΑΡΥΓΓΟΣ ΚΑΙ ΛΑΙΜΟΥ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Δ. Γ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

διδάκτορος του Πανεπιστημίου της Βιέννης. Μέλους της Αυστριακής Ωτολογικής Εταιρίας.

Έπί δεκαετίαν εν Ευρώπη σπουδάζωντος τα άνω νοσήματα τέως βοηθού

της Βιενναίας Ότολογικής Πανεπιστημιακής κλινικής, του καθηγητού Urbantschitsch, και του Ρινολαρυγγολογικού τμήματος της πολυκλινικής του καθηγητού Keschier, Ιατρού του Αρμενικού Νοσοκομείου. Τελειοτάτη ήλεκτρική εγκατάστασις, εξέτασις δι' ήλεκτρικού φωτός των βρόγχων και του οισοφάγου.

Ειδική θεραπεία των δυσμορφιών της όριός. Όροι επισκέψεως 11—1 και 3—5 μ. μ. 1—5

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατά καθήκον γνωστοποιεί τό Σεβαστόν κοινόν όπως έπωφεληθή τῆς περιστάσεως τῆς ένταύθα διαμονῆς του, ίνα φροντίση δι' όλα τά νοσήματα του στόματος: ώς έξαγωγήν οδόντων άνωδύνως διά τοπικής άναισθησίας κατασκευήν οδόντων τέλνητων κατά τά τελευταία τελειότερα

συστήματα, ήτοι διά Καουτσούζ, διά χρυσοῦ, οδόντας βιδωτούς στεφάνους, (Couronnes) Γεφυρωτά (Bridgenork) Pont) διά πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... τήν σφράγισιν οδόντων διά χρυσοῦ Καθαρισμός και θεραπεία τελεία όλων των άσθενειών του στόματος. Οί θέλοντες να τιμήσωσι αυτόν διά τῆς επισκέψεώς των, θά ώσι ικανοποιημένοι και θά έξωσι μιαν καλήν άνάμνησιν.

ΩΡΗ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ { από τῆς 9 — 12 Π.Μ.
{ από τῆς 2 — 6 Μ.Μ.

Διά τους πτωχοῦς δωρεάν
έκάστην Πέμπτην.